

HELVI TIIPPANA

Maammon mietteitä

HELVI TIIPPANA

Maammon mietteitä

Oy Ylä-Vuoksi — Imatra 1979

Maammon mietteet kertovat elämästä, seksistä, rakkaudesta, lapsesta, pienestä ihmisestä isoisten maailmassa. Tunnustan nöyrästi että en ole koskaan pitänyt kädessäni ensimmäistäkään mietekirjaa, sillä en ole ollut koskaan kiinnostunut niistä, enkä siis tiedä kuinka niitä tulisi käsitellä. Kuitenkin minut valtasi kamala mietetauti ollessani ropsimetsässä syksyllä -78 enkä saanut rauhaa ennen kuin ryhdyin panemaan niitä paperille aina ruokatunnilla käydessäni ja yön hiljaisina hetkinä. Aina kun istahdin puun päälle lepäämään, hyökkäsivät mietteet kimppuuni, ja tässä ne nyt sitten ovat. Ei ne ole hiottuja ja höylättyjä eikä liioin asfalttipölyllä kiillotettuja, enkä halua niillä vaikuttaa kenenkään poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, olen vain iloinen, jos voit viihtyä hetkisen seurassani. Sillä ei arkinen elämämme niin harmaa ole, ettei sieltä polkumme varrelta ilonpilkkujakin löytyisi.

Helvi Tiippana

Lapsi

Lapsuus on niin kovin lyhyt, ei silloin saisi olla pilvipäivää laisinkaan.

Lapsen nauru on kuin leivosen viserrys, se kirvoittaa mielen ja jalkasi nousee taas entistä keykaisemmin.

Yhden nälkäisen lapsen itku, on samalla hätähuuto kaikkien nälkäisten lapsien puolesta.

Lapsuuden kirkkaimmille muistoille ei mikään vedä vertoja, yrittäkäämme antaa noita kirkkaita muistoja lapsillemme mahdollisimman monta.

Lapsesi onni olkoon myös sinun onnesi, kirottu olkoon vanhempi joka kadehtii omaa lastaan, ja heitäkin kyllä löytyy.

On vanhempia jotka lastensa hädänhetkellä hylkäävät heidät, kuitenkin juuri he ovat vaatimassa rakkautta ja huolenpitoa lapsiltaan silloin kun heillä itsellään menee huonosti.

Jos voisimme, järjestäisimme lastemme elämän mahdollisimman hyväksi ja turvallisiksi, mutta onneksi emme voi, sillä heidän elämänsä on heidän elämänsä ja se on heidän itsensä järjestettävä.

Ei lapsen synnyttämiseen tarvita mitään erikoisia lahjoja, lisääntyväthän hiiretkin, mutta lasten huoltamiseen tarvitaankin jo kaikki omat ja lainatut tiedot ja taidot ja lisäksi paljon huolta ja kyyneleitä.

Jos lapset tietäisivät kuinka syvästi he loukkaavat vanhempiaan liiallisella ylimielisyydellä, eivät he tekisi niin kuin tekevät.

Elämäsi varrella voit istua monenlaisiin pitopöytiin, mutta lapsuutesi kotia ja sen lämpimän leivän tuoksuista pirttiä et voi unohtaa koskaan, ja vielä vanhanakintunnettuussasiomanäitisileipomanleivänmaun.

Emme me omista lapsiamme, mutta he omistamat meidät, sillä ani harvoin meillä on sydäntä kieltäytyä auttamasta heitä, mutta jos itse tarvitsemme apua, niin ani harvoin lapsillamme on aikaa tai halua auttaa meitä.

Leikkivä lapsi ei ole koskaan pahanteossa vaikka hän olisikin leikkimässä hänelle sopimattomassa paikassa, hän tekee omaa työtään, eli opettelee elämää varten.

Eläinkin suojelee omia lapsiaan, joskus jopa oman hensä uhalla, eikö ole luonnollista, että ihminen suojelee omia ja lähimmäistensä lapsia kerran hänelle on annettu suojeluvaisto että järkikin.

Omat lapset ovat meille rakkaita, mutta lapsenlapset vieläkin rakkaampia, sillä vasta silloin meillä on aikaa lapselle ja vasta silloin ymmärrämme miten kallis lahja lapsi on.

Nykyisin pidetään lapsesta huolta jo äitinsä kohdussa, ennen vanhaan ei paljon piitattu enempää äidistä kuin lapsestakaan, mutta työntekoon oli jokaisen pakko oppia.

Liiallinen huolenpito lapsistamme on sekin pahasta, he tottuvat helpoille päiville ja menettävät kykynsä selviytyä elämässä omin avuin.

Pieniä ovat murheet niin kauan kuin lapsemme pirtissä temmeltää.

Vanhana ihminen ei kadu mitään niin paljon kuin sitä, ettei hänellä ollut kylliksi aikaa lapsilleen.

Nuorena ihminen ei halua montaa lasta, sillä heistä on huolta ja vaivaa, mutta kyllin vanhaksi elettyään, lapsia saisi ollakin vaikka täysi tusina, silloin ehkä jollakin heistä liikenisä aikaa käydä vanhempiaankin tervehtimässä.

Lapsen nauru on kuin soliseva keväinen puro, jonka kuuntelemiseen meillä liikenee aivan liian harvoin aikaa.

Ihmiset joilla ei ole itsellään lapsia, ovat omasta mielestään aina niitä maailman parhaita lastenkasvattajia.

Älä pahoita lapsen mieltä, hän muistaa sen vielä vanhanakin.

Mikään ei ole niin lempeä kaulallasi kuin lapsen lämpöinen käsi.

Vasta silloin tiedät mitä on olla äiti, kun lapsesi polkee sydämesi murskaksi, haluaisit auttaa mutta et voi, et osaa ja sinulla ei ole enää voimia.

Älä loukkaa lasta hänen vanhempiansa tähden, et saa häntä kuitenkaan vihaamaan vanhempiaan vaan itseäsi.

Jos omat lapsesi loukkaavat sinua syvästikin, anna heille anteeksi, sillä he kuitenkin katuva tekokaan, vaikka eivät siitä mainitsisikaan, muista samalla omaa nuoruuttasi, etkö vain itsekin syylistynyt samanlaiseen tekokaan jota olet syvästi katunut.

Pienikin lintu rakentaa ensin pesän ja vasta sitten hankkii poikaset, ihmisen tulisi ottaa oppia linnuista siinä suhteessa niin monen lapsen elämä olisi paljon onnellisempi.

Kun tulemme vanhemmiksi ja ilomme alkavat vähetä, tulevat lapsenlapsemme meille suurena taivaanlahjana, sillä heidän kauttaan alkaa meille kuin uusi nuoruus, voimme päästää mielikuvituksemme valloilleen satujen muodossa ja rakentaa kaarnalaivaa, ilman että kukaan tulisi väittämään että olemme jo seonneet.

Äidinrakkautta ylistetään aina suureksi ja kauniiksi ja sitä se kyllä onkin, mutta yhtä kaunista ja pyyteetöntä voi olla myöskin isän rakkaus lapsiinsa, mutta aivan liian harvoin siitä puhutaan.

Pienen lapsen suru saattaa olla sydäntä särkevä, mutta suukko poskelle ja pieni lämmin hyväily vie sen hetkessä mennessään.

Kun rakastamme lapsiamme ja hellimme heitä yli kaiken, osaavat he kyllä käyttää meitä hyväkseen todella taiturimaisesti, ja ellemme osaa pitää rajaa hellyydelläkin, saamme huomata tuota pikaa, että olemme joutuneet lapsityrannian alle josta meidän on myöhemmin tavattoman vaikeaa kiemurrella enää irti.

Viisaat ja kirjanoppineet ovat käyneet kilpasille siitä, kuka parhaiten osaa usuttaa kaikki muutkin ihmiset äidin kimppuun jonka lapsilla menee huonosti, kaikkihan onkin näet loppujen lopuksi vain äitien syytä, ei kukaan mene sanomaan tuskaiselle äidille, että olet sentään yrittänyt parhaasi, niistä lähtökuopista mitä itselläsi on ollut, onko siis ihme jos äitiparat eivät jaksakaan kestää kaikkea tuota painetta ja hullujenhuoneet käyvät entistä ahtaammiksi.

Sillisalaattia

Älä yritä uskotella toisille, että olet enkeli, kuitenkin meidät kaikki on luotu vain ihmisiksi.

Toiset haluavat tuoda julki kaikki hyvät tekonsa, mutta pahoista teoistaan he kyllä visusti vaikenevat.

Ivallinen nauru on kuin myrkytetty nuoli, se iskee suoraan sydämeen.

Vain tyhmä ihminen luulee tietävänsä kaiken kaikista asioista, ja kuitenkin on miljoonia asioita joista hän ei tiedä yhtään mitään.

Kapitaalinen omistamisen halu on monien mielestä pahasta kotoisin, kuitenkin silläkin on omat hyvät puolensa, se saa meidät kaikki yrittämään entistä lujemmin ja niin ollen se on voimakkain maailmaa eteenpäin vievä voima.

Ei tarvitse välttämättä elää satavuotiaaksi saadakseen jotain aikaan, lapsi saa meissä muutoksen aikaan jo ennen syntymäänsä.

Maamies on uskossaan kaikista lujin juuri keväällä toukotöiden aikaan, joka kevät hän muuttuu jättiläiseksi saadakseen kaikki siemenet maahan säädyllyseen aikaan, vaikka edellisinä kesinä olisi käynyt millainen kato tahansa.

Ne joiden omassa elämässä olisi paljonkin sanomisen varaa, ovat kaikista innokkaimpia penkomaan toisten asioita.

Vääryydellä saatu rikkaus kukoistaa aikansa ja se saa meidät usein luulemaan, että vain kieroilla ihmisillä on onni myötäinen, mutta jossakin vaiheessa vääryydente-

kijä tekee virheen ja se on koitua hänelle aina tappioksi.

Älä yritä vangita toista ihmistä näkyvien tai näkymättömien muurien sisälle, hänen kehonsa voit kenties vangita, mutta sieluaat et koskaan.

Monen kuuluisuuden tie huipulle on vienyt sänkykamarin kautta.

Kun ratsastamme unelmiemme hattaralla kaukaisiin maihin joista uneksimme, niin ei kulu rahaa eikä aikaa, kun olemme jo arkisten askareidemme parissa.

Moni runoilija kirjoittaa runojaan suuressa nirvanassa ja ne vielä julkaistaan muka kansalle luettavaksi, ja kuitenkin tavallinen ihminen ei löydä niistä mitään sanomaa arkisiin huoliinsa tai juhlahetkiensä kohokohdaksi, he eivät kehtaisi kaikilla runoilla pyyhkiä edes takalistoaan.

Jos kirjoitat kirjan tai julkaiset runon jolla ylistät jotakin likkiä, niin he joita olet ylistänyt, raivaavat kyllä tieltäsi esteitä, että voisit lisää heitä ylistää, mutta jos kirjoitat vain sen minkä tiedät ja tunnet oikeaksi omassa sydämessäsi, ei tieltäsi tule esteitä puuttumaan.

Isänmaa tulisi olla meille kaikille yhteinen ja rakas jonka asioista me kaikki yhdessä päätämme, mutta ei meiltä silloin kysytä mielipidettä kun todella suurista asioista päätetään, meidät vain pannaan tosiasioiden eteen ja meidän on vain hyväksyttävä jo päätetyt asiat.

Meille tavallisille ihmisille on hyvä viihteentekijä tärkeämpi kuin joku klassikko, viihteentekijä tulee huoneeseemme joka päivä ja kertoo suruistamme ja ilois-

tamme, hän antaa meille voimaa huomista varten, mutta klassikoiden luokse meidän pitäisi itse mennä eikä meillä ole aikaa eikä varaa niin suureen ylellisyyteen.

Sydämeistään sivistyneen ihmisen ei tarvitse toivottaa paremmuuttaan joka paikassa, se loistaa hänestä muutenkin.

Ihminen joka syyttää aina toisia omista epäonnistumisistaan, haluaa siten peittää oman laiskuutensa ja saamattomuutensa.

Ajatus on kuin pääskyn lento, emme ehdi edes tarttua siihen kunnolla kiinni, kun se jo matkaa kaukana etsien uusia kohteita.

Älä tyydy pelkkiin murusiin mitä isoisten pöydiltä tippuu, tiedä että sinullakin on omat oikeutesi.

Älä kerro kaikkia salaisuuksiasi ystävillesi, pian huomaat ettei sinulla ole enää mitään mitä eivät kaikki toiset jo tietäisi.

Jos olet suuren perheen äiti, ei kukaan tule kysymään sinulta jaksatko kantaa kaiken sen vastuun joka on kohdallesi langennut, sinun on vain jaksettava.

Nykyisenä tietokoneen aikakautena ei uskota ennustajiin ja tietäjiin, ei uskottu ennenvanhaankaan, kunnes aika kulki eteenpäin ja näytti toteen sen minkä tietäjät olivat kertoneet jo aikoja sitten.

Ystäväämme voimme pettää kaikkein helpoimmin, sillä hän luottaa meihin.

Monasti olisi paljon parempi jos pitäisimme oman suumme kiinni ja kuuntelisimme mitä toisilla on kerrottavaa.

Ei kaikista koirista ole hännänheiluttajiksi vaikka ne olisivat nälkäisiäkin.

Ei hyvien ystävien kesken tarvitse toivottaa ystävyyttä monta kertaa päivässä, se on olemassa ilman toivotustakin, jos kerran ollaan ystäviä.

Sellainen ystävyys joka on pakon sanelema, tuntuu kahleelta siitä heikommasta osapuolesta.

Kukaan ei ole niin herkkä loukkauksille kuin taiteilija joka on antanut kaikkensa.

Kriitikot ovat tuhonneet monta hyvää taiteilijaa pelkäästä kateudesta, kun itse eivät pysty muuhun kuin haukkumaan toisia.

Nuorta neitoa verrataan usein kedon kukkaseen, mutta kedon kukkasiakin on monenlaisia, myrkyllisiäkin.

Todella lämmin sydän löytyy hyvin usein hyvin rosoisen pinnan alta.

Jos haluat elää omaa elämääsi, älä ryhdy naapurisi kanssa kilpasille siitä kummalla on komeampi talo ja enemmän muuta tavaraa.

Jokainen valittaa ettei hänen työtään arvosteta kylliksi, mutta ellei hän itse arvosta omaa työtään, niin kuinka hän voi silloin vaatia toisten arvostusta työlleen.

Kirjat on tarkoitettu lukemista varten, eikä sitä varten että vuoraisimme niillä huoneemme sisältäpäin.

On parempi puhua muunnettua totuutta silloin kun voimme sillä rauhaa rakentaa.

Vilkaise joskus peiliin, yksin ja kaikessa rauhassa, niin huomaat kuinka nopeasti vuodet ja vuosikymmenet kiiirehtivät eteenpäin.

Jos olet nuori ja voimasi tunnossa, ei sinun silti pidä tyrkkiä vanhempia ihmisiä tieltäsi, muista ettei siihen niin kovin kauan mene kun itsekin olet jo vanha.

Ihminen elää vain kerran, ei saisi hukata aikaa riitelyyn ja toisarvoisiin asioihin, olisi eletävä juuri tässä ja nyt.

Koskaan ei ole pidetty tilastoa siitä, kuinka monta neroa on haudattu ihan tavallisina ihmisinä, vain siksi, ettei heillä ole ollut mahdollisuuksia todistaa nerouttaan.

Yksinäiset sudet eivät voi ulvoa kuorossa, sillä luonto on antanut heille aivan oman rytmensä.

Kun valtaapitävät kilistävät samppanjalasejaan, on tavallisen ihmisen syytä olla tarkkana, sillä hän saa maksaa niin samppanjan kuin senkin minkä johdosta noita samppanjalaseja kilistellään.

Kun kuulet leivosen viserryksen, pysähdy ja anna taivaallisen rauhan täyttää sielusi sopukat edes hetkiseksi ja muista, kuinka paljosta meidän on syytä olla kiitollisia.

Hyvällä tahdolla voi variksen vaakunnankin tulkita linnunlauluksi.

Runoilija on kuin sanansaattaja joka saa sinut huomaamaan, että on täällä maailmassa muitakin ihmisiä kuin sinä.

Kaikki työ on yhtä arvokasta, kunhan se vain palvelee koko kokonaisuutta.

Onneton on ihminen jota vain pelkät vietit johdattavat.

Sauna on kuin kirkko, siellä voimme pestä itsestämme kaiken saastan ja alkaa taas seuraavan päivän kuin uusina ihmisinä.

Jos olet köyhä, älä koskaan palaa entisille sijoillesi, sillä he lypsävät julki kaikki sinun kommelluksesi, osataksseen nokkia sinut entistä perusteellisemmin.

Yön pimeimpinä hetkinä, tuulen tuivertaessa nurkissasi, voit tuntea itsesi pieneksi hiekkajyväseksi jota tuuli lennättää, etkä tiedä mihin kaikkeen voit joutua.

Kirjailija olkoon kuin lipputanko, kohotkoon hänen päänsä kohti korkeutta, missä näkee enemmän ja kuulee enemmän, hulmutkoon hänen päässään maansa vapaa lippu, vapaiden tuulten hulmuteltavana, mutta olkoon hänen juurensa syvällä maassa, tuskan ja taistelun, ilon ja onnen betonivalulla lujasti maahan kiinnitettynä.

Ei ketään taitajaa arvosteta hänen kotikylässään, mutta jos hän on saanut mainetta ja kunniaa kaukana omiensa ulottumattomissa, saa hän armon tulla huomatuksi myös kotonaan.

Eikö meidän tehtävämme ole nostaa ja kannustaa toista ihmistä, eikä lyödä häntä alaspäin.

Älä koskaan kerskaile viisaudellasi, sinua viisaampia on ollut jo vuosituhansia sitten.

Ei sen joka latelee ulkoa oppimiaan viisauksia, tarvitse välttämättä aina olla itse viisas, joku joka ei ole itse kirjoista viisauksia lukenut vaan osaa itse oivaltaa, saattaa olla paljon viisampi.

Saman puolueenkin poliitikkojen välillä saattaa olla valtataistelu joka on alkanut jo perusjärjestöstä ja jatkuu hamaan hautaan saakka.

Poliitikot jankuttavat yhä kovemmalla äänellä entistä suuremmasta kansainvälisyydestä, unohtaen monasti oman maansa ja kansansa edut, ja jos joku uskaltaa korottaa äänensä heitä vastaan, leimataan hänet armotonta turhanhahattelijaksi ja suljetaan pois.

Pienten kansojen ei muka sovi olla isänmaallisia, mutta jos käännämme katseemme vaikka itään, niin edesämme seisoo mitä isänmaallisin kansa, menköön häneen sörkkimään sitten ystävä tai vihamies, niin turpiin tulee varmasti.

Jumalan majassa on tilaa kaikille, niin sanovat ne jotka ovat kaiken kokeneet.

Monet runoilijat kirjoittavat pelkästään luonnosta ja saavat äänensä kuuluville, mutta eikö ihminen iloineen ja suruineen ole yhtä tärkeä.

Jos teet laulusi kedon kukkasista sinua kuunnellaan ja sinulle annetaan palstatilaa, vaikka laulusi ei sitten niin ihmeellinen olisikaan, mutta jos teet laulun työttömästä ihmisestä ja hänen tuskastaan ja siitä kuinka

hänet halutaan lyödä maahan, ei sinua halua kuunnella edes se työtön jonka puolesta laulusi teit.

Viisaat politiikantekijät osaavat kääntää nuttunsa tuulen suuntaan jo hyvissä ajoin, ja niinpä he pysyvätkin pitkään pinnalla.

Moni pinnalla killuva paljaspäinen poliitikko on alkanut uransa äärioikealla ja päätynyt lopulta äärivasemmalle, ei siksi että hän itse olisi muuttunut, vaan siksi että hän haluaa itse pidellä ohjaksista.

Kun ihminen on nuori, luulee hän tietävänsä kaiken elämästä ja maailmankaikkeudesta, mutta kun hän elää vanhaksi, huomaakin hän kuinka vähäpätöisiä hänen tietämyksensä ovat olleet.

Monet sanovat, että olemme samanarvoisia Jumalan edessä, mutta miksi kirkosta eronneet haudataankin eri paikkaan, tulisiko heidän kolkutella taivaanportteja takaovella.

Monet itseään kristittyinä mainostavat ihmiset uskottelevat muille, että heitä odottaa kaikkalainen hyvyys tuonpuoleisessa elämässä heidän hyvyytensä tähden, mutta miksi ihmeessä he sitten kahmivat itselleen kaikki kallispalkkaiset virat ja maallista mammonaa niin tuhattomasti, miksi he eivät anna virkojaan pois ja omaisuuttaan köyhille joille siitä olisi suurta iloa jo täällä maan päällä.

Aineellisen hyvän hamuaminen on toisaalta hyvä asia, se panee meidät yrittämään aina uudelleen vastoinkäymisistä huolimatta, mutta ei tuosta kaikesta pidä tehdä Jumalaa itselleen eikä muille.

Onni on hyvin usein pienen pieninä murusina maailmal-la, kokoamalla noita murusia saatamme saada jotain itsellemmekin.

Miehet ovat aina solidaarisia toisilleen, mutta naiset ani harvoin, juuri nainen on ensimmäisenä polkemassa tois-ta naista lokaan.

Aivan pyyteetöntä ihmistä ei ole olemassakaan, kuka niin väittää hän valehtelee.

Ihminen joka toittottaa omista hyvistä teoistaan, haluaa siten peittää pahat tekonsa ja saada toisten ihmisten arvonnannon.

Moni pappi saarnaa pelkästä rahasta, jos häneltä kiellet-täisiin hyvä palkka ja muut sosiaaliset edut, lopettaisi hän tuota pikaa saarnaamisen.

Useissa maissa teljetään totuudenpuhujat vankiloihin tai mielisairaaloihin, opiksi ja varoitukseksi muille to-tuuden ystäville.

Suurvallat väittävät palvelevansa kansojen välistä rau-haa ja hyvinvointia avaruudenvalloituksillaan, mutta tosiasiassa he vain vakoilevat meitä kaikkia ja haluavat vain säilyttää siten maailman herruutensa ja vallan juuri heidän käsissään.

Jokaisessa perheessä on aina oma nokkimisjärjestyksen-sä, ja niin jostakin perheenjäsenestä tehdään aina mus-talammas, joka jää vähemmälle niin rakkaudessa kuin kaikessa muussakin.

Ihmistä jolla on henkinen minä, ei voida koskaan vang-i-ta, sillä hänen sielunsa vaeltaa aina vihreillä niityillä jonne ei ole vanginvartijoilla avaimia.

Rikkaalle on oma rahamassi paljon tärkeämpi kuin apua tarvitseva lähimmäinen.

Eivät onnenlahjat ole aina tasaisesti jaettu, mutta paljon riippuu meistä itsestämme, mitä tahdomme ja mitä uskallamme.

Ihminen on tärkein eläinlaji maapallollamme, ja vain siksi, että hänelle on annettu valta ja järki kaiken muun yli.

Olisi helppoa olla karhu, kesällä söisi vain marjoja ja muuta metsänriistaa ja talveksi köllähtäisi vain nukumaan.

Tänään on aina tänään, mutta huomista kannattaa silti odottaa, eihän sitä koskaan tiedä mitä huomissa on takataskussaan.

Naapureiden kanssa pitäisi elää sovussa ja ystävyydessä, mutta pidä silti varasi, eivät kaikki naapurit pelaa lähestulkoonkaan aina rehellisin kortein.

Maaseudun juhlissa ovat emännät aina manttaalien mukaisessa järjestyksessä, kenellä paljon on, hän istuu pöydänpäässä ja papin vieressä, mökkiläiset ovensuussa.

Hirviseurue on kuin villi poikalauma joka on päässyt seikkailun makuun, ja usein tuo seikkailu kiehtoo läpi elämän.

Luuleva ihminen on kuin kuolaava koira, hän herättää vain inhoa ja kiusaamisen halua.

Totuutta ei pidä kertoa ymmärtämättömille, se herättää vain pahennusta.

Poliitikot sanovat edustavansa kansaa, mutta eivät he kysy mielipidettämme sen jälkeen kun ovat saaneet valtakirjansa, he vain sanovat että näin on ja siihen meidän on tyytyminen.

Keskitetty valta vain jollekin ryhmälle ei ole demokrati-aa.

Sanovat ettei sokea kana jyvää löydä, ja kuitenkin sokeista ihmisistä on tehty kansojenjohtajia.

Joitakin ihmisiä sanotaan lapsellisiksi, varsinkin silloin jos he tajuavat, että elämä on loppujen lopuksi vain yksi suuri satu, jossa itse kukin näyttelee pääroolia omalla kohdallaan.

Ihmisen sielu on hänen parempi minänsä, ja vaikka monet väittävät ettei heillä ole sielua laisinkaan, niin mistä he sen niin varmasti tietäisivät, emmehän ole käyneet linnunradallakaan ja kuitenkin se on olemassa.

Ruusu on kaunis kukka, mutta silläkin on omat okaansa.

On hyvä ettemme tiedä liikaa tulevista päivistä, kuinka ihmeessä jaksaisimme elää tätä päivää joka on sentään vain tänään.

Eivät kaikki paljaat päät ole välttämättä viisaudella täytettyjä.

Puhelinlankojen valitus on kuin yksinäisen ihmisen hätähuuto syksyisessä yössä.

Ei kukaan kuuntele meitä niin mielellään kuin niin sanottu ystävämme, ja hänkin vain siksi, että osaisi paremmin nälväistä meitä.

Ihminen jolla ei ole unelmia ja toiveita, on kuin vanha hattu aidanseipäässä, jota tuuli heiluttelee aikansa, kunnes sitten putoaa maahan märkänemään.

Ei se ole tärkeätä mitä me sanomme tekevämme, vaan se, mitä me todella olemme saaneet aikaan.

Kaikki meidät on lajiteltu karsinoihin, usein vielä sellaisiin joihin emme itse tunne kuuluvamme.

Vain tyhmät nostelevat nenäänsä ja ovat olevinaan jotain, viisaiden ei tarvitse.

Mikä kumma meidät panee kaivelemaan toisten asioita, kun omissammekin olisi kylliksi tekemistä.

Älä etsi onneasi utuisista pilvistä äläkä kaukaisten merien saarilta, onni on kotipihallasi ja kun aukaiset pirttisi oven niin se tulvahtaa lämpimänä vastaasi.

Ei paljas pää meistä aina viisaita tee, vaan pikemminkin hyvä onni ja uskallus.

Älä mene viinamiesten matkaan, eivät he päästä sinua ennen kuin ovat juoneet kaikki rahasi.

Ystäviesi lukumäärän tiedät silloin kun sinun on käynyt huonosti, katso montako heitä seisoo rinnallasi.

Saatamme luulla jotakin ihmistä ystäväksemme ja kerromme hänelle sydämemme salaisuuden, tietenkin hän lupaa ettei kerro kenellekään, mutta pian huomaamme että hän on kertonut kaikki tuplaten.

Monet ihmiset hokevat, olen kristitty olen kristitty, ja kuitenkin heidän sydämissään asustaa kateuden ja viekkauden ja pahansuopaisuuden kyy.

Kumarassa kulkeva ihminen on ehtinyt heittää jo suurimmat taakat taakseen.

Meidän tulisi elää niin, että jokainen aamu olisi kuin uusi jännittävä satukirja josta voimme oppia aina jotain uutta ja joka saa meidät hyvälle tuulelle heti aamusta, sillä eihän sitä näet koskaan aamulla tiedä mitä iltaan mennessä voi tapahtua.

Ei kenenkään tarvitse kulkea kyltti otsassa, tässä tulee kristitty, teoillaan hän voi osoittaa mikä on miehiään.

Siunattu olkoon iloisen laulun tekijä, sillä hän saa meidät hetkeksi unohtamaan murheemme.

Ei surussa pidä kylpeä kuin auringossa, vaan meidän on kyettävä kasvamaan surumme yli.

Ei ihmisen kauneus loista aina hänen kasvoistaan tai virheettömästä vartalostaan.

Jotkut kerskuvat sivistyksellään, toisilla se taas on sisäistä laatua eikä näy ulospäin.

Jos haluat sielunrauhan, mene metsään ja kuuntele, pian olet kuin uusi ihminen jolla on oma osansa tässä elämässä.

Kälyksiä ei pitäisi päästää asumaan saman katon alle, pian on koko suku vihoissa keskenään.

Menessään taloon miniäksi, tulisi naisen muistaa, että hän tulee toisten ihmisten valmiiseen kotiin joka on ehkä kovalla työllä ja uurastuksella lunastettu, eikä ruveta vaatimaan heti kaikkea omiin nimiinsä ja hallintaansa.

Hyvä ja aikaansaapa miniä on talon aarre, jota tulisi kohdella sen mukaisesti.

Työtätekevä on jokainen ihminen joka hankkii omalla työllään elannon niin itselleen kuin perheelleenkin, olkoonkin tuo työ sitten minkäläatuista tahansa.

Moni haluaisi olla kukkona tunkiolla, vaikka ääni ei sitten kantaisikaan.

Ilta on aina aamua viisaampi, ja huominen viisaampi kuin tänään.

Jos sinulla on älyä, kylmä pää etkä tunteile, omaat hyvän supliikin ja muutaman hyvän ystävän hyvillä näköalapaikoilla ja osaat hyvän kiipeilytaidon ja kyllin lujat kyynärpäät ei ylenemisesi tiellä enää pitäisi olla mitään esteitä.

Kun rikas menee nukkumaan, eivät hänen aivosolunsa lepää silloinkaan, vaan koko ajan ne punovat ja ratkovat ongelmia jotka voisivat olla lisä rikastumisen tiellä.

Maa on ollut kautta aikojen ihmisen tuki ja turva, mutta nykyisin siitä uhkaa muodostua taakka joka painaa kumaraan niin omistajansa kuin muokkaajansakin, nimittäin jos tuota maata on liian vähän eikä voi poistoilla pelata.

Kaikista ammateista tärkein on maanviljelijä, hän tuottaa ruokaa, ja ilman ruokaa taas emme voisi elää.

Ei naurussa mitään pahaa ole, pahansuopaisuudessaan-kin se raikuu ilosta.

Vihamiehenkin kuollessa huomaamme, että oli hänessäkin jotakin hyvää, ainakin kuoli ennen meitä.

Ei Luojakaan tarkoittanut, että juuri me saisimme osaksemme kaiken hyvän ettei toisille jäisi enää mitään.

Pienessä kyläpahasessakin täytyy olla joku nokittava, muuten loppuvat puheenaiheet.

Jo pienessäkin kanaparvessa on tarkka nokkimisjärjestys, niin se on ihmistenkin keskuudessa.

Ihmisen vilpittömin ilo pitäisi olla työnteko, mutta kuinka usein teemmekään työtämme hampaat irvessä ja tunnemme iloa vain silloin kun vihamiehellemme on käynyt kalpaten.

Sukulaiset ovat kyllä mukavia olemassa, mutta ei heitä silti sovi päästää talonsa herraksi.

Lehmää moititaan usein tyhmäksi, kuitenkin se pitää särpimessä meidät kaikki.

Suuret johtajat luulevat olevansa korvaamattomia, kuitenkin heidän jälkeensä löytyy aina uusia johtajia.

Älä käytä silmilläsi minkäänvärisiä silmälappuja niin näet enemmän.

Kuuntele molemmilla korvillasi, niin tiedät senkin mitä mieltä toiset ovat erilaisista näkökannoistaan huolimatta kyseisistä asioista.

Ideat ja sisäinen rikkaus on paljon helpompi kantaa matkassaan kuin maat ja manttaalit.

Ei ole niin hääppöistä ihmistä olemassa jota kukaan ei tarvitsisi, ellei muuten niin paremmin menestyneet voivat ainakin vertailla häneen oman menestyksensä summaa.

Ei monikaan niin sanottu Jumalankieltäjä, halua kieltää Jumalaa omassa sydämessään, mutta hän haluaa kieltämisellään esittää vastalauseensa sitä sortoa ja vääryyttä vastaan jota Jumalan nimissä harjoitetaan.

Omatunto on Jumalan ääni sydämissämme, niin meille on opetettu, mutta kummasti se vain venyy ja lopulta ei reagoi ollenkaan.

Jos pystyisimme sanomaan useammin ei, niin meillä itsellämme olisi paljon helpompaa, mutta jos taas pystyisimme sanomaan useammin kyllä, niin paljon useampi hädässä oleva ystävämme pääsisi vaikeutensa yli ja meillä itsellämmekin olisi parempi olo.

Älä ole ahdasmielinen heikompiasi kohtaan, kun he töppöilevät ja kärsivät, tekevät he sen sinunkin puolesta.

Niin sanotuilla hyvillä ihmisillä olisi elämä paljon ankeampaa, elleivät he voisi nauttia toisten ihmisten erehdyksistä ja kommelluksista.

On hyvä, että omatuntomme on oppinut joustamaan, muutoin eivät hullujenhuoneet riittäisi meille kaikille.

Monet korottavat äänensä asioiden puolesta joita he eivät ymmärrä, tai sitten ymmärtävät liiankin hyvin tietäessään puhuvansa palturia, mutta onhan se yksi tapa päästä pinnalle.

Turhanpuhujia löytyy joka kylästä ja heitä kuunnellaan, mutta totuudenpuhujille käy useimmiten kalpaten.

Poliitikko joka puhuu kansalle koko totuuden, on jo huomenna entinen poliitikko.

Harvoin sisarukset löytävät toisistaan parhaan ystävän.

Miksi juuri sinulla pitäisi olla komeampi auto kuin naapurillasi, pääasiaahan on että pääset liikkumaan.

Monet kertovat nähneensä ufon ja ovat kauhuissaan, todellisuudessa he kuitenkin ovat nähneet ohjuksen jolla suurvallat kokeilevat osumatarkkuuttaan, vaan eivät-hän ohjukset osaa erottaa valtakunnan rajoja joita ne ylittävät, mutta ihminen joka uskaltaa sanoa totuuden, leimataan hulluksi ja valehtelijaksi, koska muka sitä vaatii kansakunnan etu.

Jos keksit jonkun hyvän idean, älä kerro ystävällesikään siitä ennen kuin olet saanut toteutetuksi ideasi, sillä muutoin se ei olekaan enää sinun ideasi vaan jonkun muun.

Älä koskaan pyydä apua sukulaisiltasi, sillä saat maksaa kaiken takaisin kolmeen kertaan korkojen kanssa, ja siitä huolimatta saat kuulla lopun ikääsi kuinka he ovat auttaneet sinut pälkähästä.

Ne jotka sanovat, etteivät he ainakaan ole kateellisia toisille, ovat sitä kaksinverroin.

Älä yritä pöyhkeillä henkisillä lahjoillasi, sillä olet saanut ne todella lahjaksi ja sinun on käytettävä niitä kanssaihmistesi iloksi ja hyvinvoinnin edistämiseksi.

Ei Luoja ole antanut kenellekään ihmiselle valtaa toisen yli, mutta kuitenkin tuota valtaa käytetään jatkuvasti yli koko maapallon.

Suurvallat sanelevat päivänpolitiikan, eikä siinä vaakakupissa pienten valtioiden edut paljon paina, mutta ainahan sitä saa selittää.

Jos maailman kansojen ei tarvitsisi varustautua sodan varalta, niin jo muutamassa vuodessa voisimme luoda maapallosta todellisen paratiisin oliivilehtoineen ja kukkaniittyineen, eikä itkua ja valitusta kuuluisi millään suunnalta.

Monet väittävät, että vain sosialistinen maa voi olla hyvä ja turvallinen, siis melkein kuin paratiisi, mutta kuinka tyhmäkään ihminen voi olla niin tyhmä, että hän oman ja omaistensa hengen uhalla pyrkii pois tuosta paratiisista, ja kuinka tarvitaan muureja ja piikkilankaesteitä ja konekiväärimiehiä susikoirineen vartioimaan, ettei vain kukaan pääsisi karkaamaan noiden paratiisin porttien ulkopuolelle.

Jokaisella valtiolla ja ihmisellä on arka kohtansa, älä töni siihen, se voi tehdä kipeää itsellesikin.

Kivenkolistajilla on aina villi kiilto silmissään, kun he juosta laskevat metsiä ristiin rastiin malmeja etsimässä, joka kylässä heitä pidetäänkin vähän hulluina kun juoksevat muka tuulen ja hännän väliin ilman mitään korvausta menetetystä ajasta, mutta he ovat todella tärkeitä henkilöitä niin kansantaloudelle kuin koko maallekin.

Mikään ei luo niin turvallista ja hyvää tunnelmaa kuin vihreällä niityllä käyskentelevä suuri karjalauma kellon kilkatuksineen, varsinkin jos tuo pelto ja karja olisivat omia.

Vanha ihminen on kuin suuri tiedon ja taidon lähde, mutta harvoin osaamme ammentaa heistä tuota tietoa ja taitoa oikealla tavalla ulos, ja vielä harvemmin antaa sille riittävästi arvoa, he kun ovat näet jo vanhoja ja ammentajat kaikkitietäviä nuoria.

Katkera vanhus on useimmiten vihainen itselleen, kun hän ei ole uskaltanut aikoinaan elää, ja nyt hänellä ei ole enää mahdollisuutta hankkia ainakaan sellaisia muistoja joihin voisi sukeltaa aina uudelleen ja uudelleen, ja mieluisiin muistoihin pakenemalla eksyttää arkinen harmaus kintereiltään.

Jos pienessä kylässä on yksi tai kaksi poliittisesti eritavalla ajattelevaa ihmistä kylän valtavirtausta vastaan, käy elämä noille vähemmistöön jääville ylen vaikeaksi.

Ei sanomalehden tekijä voi kirjoittaa asioista aina koko totuutta vaikka totuuden tietäisikin, muutoin hänet teiltattaisiin katuojaan, ja katuojaanhan taas ei kukaan halua joutua, ainakaan vapaaehtoisesti.

Eilisen päivän tyhmyyksiä et saa enää tekemättömiksi, mutta ainahan voit oppia niistä jotain.

Moni voi luulla olevansa rikas kun hänellä on rahaa sekä valtaa, mutta hän voi olla köyhä hengeltään.

Kaikki me sanomme rakastavamme lähimmäisiämme ja toivovamme heille kaikkea hyvää, mutta kuinkahan moni meistä soisi vaikkapa jollekin jätkämiehelle paremman elämän kuin itselleen.

Kaikki me ihailemme käen kukuntaa, mutta unohdamme sen konnamaiset teot pikkulintuja kohtaan.

Jos nuorena tietäisimme miten lupsakkaa saattaa elämä toisilla vanhuksilla olla, moni meistä hyppäisi lapsuudesta suoraan vanhuuteen.

Jos pussitamme kaikki vaikeutemme säkkiin ja raa-

haamme tuota säkkiä aina matkassamme, niin johan osaa elämä olla hankalaa.

Älä seiso niiden joukossa jotka heittelevät kivillä heikompiaan, jonakin päivänä saatat itse olla kivitettävän paikalla.

Jos jollakin on kyllin paljon järkeä ja kyllin vahvat kyynärpäät, voi hän nousta korkeallekin pallille, eikä hännystelijöistä ole silloin puutetta.

Oletko koskaan kuullut anoppisi suusta, että hän olisi jossakin asiassa erehtynyt.

Köyhyytensä ihminen tuntee silloin kun tarvitsisi kaikenlaista tavaraa eikä ole varaa hankkia, rikkautensa taas silloin kuin on majan muutto ja kaikki pitäisi pakata.

Ei viihtyvyys ole aina suurista rahoista kiinni, jos sinulla on vain kylliksi työhaluja niin voit saada paljon aikaiseksi ilman rahaakin kun käytät mielikuvitustasi ja kahta kättäsi.

Laiska ennen palelee, ennen kuin kehtaa korjata talonsa lämpimäksi vaikka osaisikin.

Jos haluat kokea todella riemukkaan päivän, mene katsomaan kun vasikat ovat keväällä ensimmäistä päiväänsä laitumella.

Huipulle päässeiden ihmisten kengänpohjat ovat usein nihkeitä toisten ihmisten tallomisista.

Runoilija on kuin haukka joka kuulee, näkee ja tuntee, mutta harvoin hänen huutoaan kuunnellaan.

Kaikilla meillä on naamari kasvoillamme, jolla haluamme peittää todellisen minämme.

Jos tapat ihmisen olet murhaaja, mutta jos tapat tuhatkertaisesti, oletkin jo suuri sankari jolle pidetään puheita ja kilistellään laseja ja seipitetään sankarilauluja jälkipolvia varten.

Tuskallista oli Suomineidon syntymä, ja jälkipoltot tuntuvat vieläkin.

Suomineito on ehtinyt jo äidin ikään, mutta ei se silti ole vielä oppinut rakastamaan kaikkia lapsiaan yhtä suurella rakkaudella.

Jos sinulla on itu jostakin asiasta, ei se merkitse vielä sitä, että olisit ratkaissut kaikki esteet itusi tieltä, niin että se voisi kasvaa kauniiksi hedelmää kantavaksi puuksi.

Jos pienen tilan isäntä ryhtyy näyttelemään isäntää isoisten joukossa, on hän tuotapikaa entinen isäntä.

Maalla pidetään itsestään selvänä sitä, että emäntä vaalii karjan ja uurastaa pellolla sekä hoitaa kotiaskareet, mutta isäntä nostaa tilin kaikista hänen töitensä tuloksista, mutta kaupungissa ei yksikään nainen alistuisi moiseen työnjakoon.

Jos joku emäntä on saanut puhutiksi miehensä niin pyörriksiin, että hänellä itsellään on joku vaikka kuinkaakin pieni oma tulonlähde, saa tuo emäntä koko kylän naisväen vihat päälleen ja hänen miestänsä aletaan kutsua aivan yleisesti tohvelisankariksi.

Monet väittävät että Hella Vuolijoki puolusti Niskavuo-

ri-sarjallaan pientilallisen elämää ja asiaa, mutta olisi se hauska tietää missä se sellainen pientila on jossa hevoslaumat kirjaavat pitkin peltoa ja piiat ja rengit tanssaavat suuressa pirtissä, niin että pitkät leipävartaat senkun hytkyvät, ja mamsellit luuraavat salin puolella nimismiehen ja muiden isoisten kanssa kilpaa.

Kaikkien valtioiden johtajat sanovat vastustavansa sotaa ja ajavansa rauhanasiaa, mutta mitä varten he sitten kilpaa varustavat aina vain tehokkaampia aseita joukkotappamista varten.

Rikkaan on hyvä hokea köyhälle, säästäkää, säästäkää, mutta mistä se köyhä säästää kuin ei tahdo riittää edes aikanaan kunnolla kaikkein välttämättömmimpiinkään menoihin.

On tiedemiehiä jotka todistelevat vaikka mitä liikemiesten myynnin edistämiseksi, muka heidän tutkimuksiinsa perustuen, ja ihmiset vielä uskovat heitä, vaikka he silmää räpäyttämättä väittävät puhtaita luonnontuotteita myrkyllisiksi ja vaikka minkä taudin luojaksi ja taas selviä humpuukituotteita muka terveyttä edistäviksi ja kaiken hyvinvoinnin peruslähteiksi.

Yritä mennä kuovin pesälle, niin huomaat sen olevan yhtä vaikeaa kuin päästä osalliseksi rikkaan ja saidan miehen rikkauksista.

Räyhäävän ihmisen kanssa on joskus vaikea tulla toimeen, mutta hänestä sentään edes tiedetään mitä hän aikoo, mutta salakavalasta ei koskaan saa selvää mitä hän suunnittelee, ellei sitten itse ole yhtä salakavala.

Naiset voivat olla sydänystäviä vuosikausia, mutta jos heidän välilleen tulee särö, kestää se lopun elämää.

Syksyinen merenpauhu on mahtavaa kuunneltavaa ja tekee haikean olon ja saa meidät kaipaamaan jonnekin kauas ja tuntemattomaan, ehkä meri on sittenkin meidän ensimmäinen äidinkohtumme josta kantaäitimme ovat joutuneet maalle suurten maininkien heittämänä.

Tähtitaivas on kuin valtava satumaa johon kaipaamme, mutta johon emme voi matkustaa, silti voimme ihailla sitä omalla kotipihallamme, eikä meiltä vaadita pääsylippua.

Raha on välttämätön paha jokaisen ihmisen elämässä, tahdomme sitä sitten tai emme, ja aina olisi parempi jos sitä olisi vähän enemmän.

Ei ole olemassa pelkkää hyvää ihmistä ja pelkkää pahaa ihmistä, molempia puolia löytyy meistä jokaisesta.

Ei onnea voi mitata saavilla eikä ämpärillä, se on näet niin pieninä erinä maailmalla, että saamme olla tyytyväisiä jos saamme edes jonkun murusen kiinni.

Kaikki asiat on sanottu jo miljoona kertaa ennen sinua, mutta silti sinulla täytyy olla oikeus sanoa ne uudelleen omalla tavallasi.

Miksi tämänpäivän Suomessa on melkein rikollista käyttää sanaa isänmaa, ja jos isänmaasta puhutaan, lausutaan tuo sana melkein kuin kuiskaten, ja kuitenkin puhumme maasta jota me kaikki rakastamme ja jota esi-isämme ovat asustaneet ja muokanneet jo vuosisatoja ennen meitä.

Emme me lähestulkoonkaan kaikki ole syntyneet kulta-lusikka suussa, monet ovat kuitenkin pystyneet vuolemaan itse oman lusikkansa, kuka sitten milläkin tavalla.

Tämänpäivän Suomessa on vieläkin laki niin kuin se luetaan, jos työmies varastaa leivän suureen nälkäänsä, katsotaan hänen varastaneen järkevän harkitusti ja linnaa tulee niin että lätkää ja varkaan kyltti selkään lopuksi elämää, mutta jos korkeassa virassa oleva luke-
nut johtaja, jolla pitäisi olla tieto ja taito niin laista kuin muustakin oikeudenmukaisuudesta päässä eikä mis-
sään aapiskirjan välissä, kavaltaa miljoonia yhteisestä kassastamme, niin hänen katsotaan toimineen täyttä ymmärrystä vailla ja tulikin linnan asemasta korkea eläke ja päänsilitystä ja siirto korkeampipalkkaiseen virkaan.

Jos joku oikeistoon lukeutuva tekee jonkun sosiaalisen uudistusehdotuksen, sanotaan heti, että hän on huijari ja hänellä on varmasti joku jekku mielessä, mutta kun vasemmistoon lukeutuva tekee samantapaisen ehdotuk-
sen, sanotaan häntä heti radikaaliksi ja leimataan ilman muuta kommunistiksi jonka ehdotusta on ehdottomasti vastustettava.

Maanviljelijöitä ja karjankasvattajia pidetään yleisesti ottaen tyhmiä, mutta jos keneltä niin juuri heiltä vaaditaan satojen töiden taitamista, yritteliäisyyttä ja omatoimisuutta ja loputon määrä uskoa omiin voimiin.

Kun köyhä putoaa aallonpohjaan, niin häntä ei kyllä paljon säälitellä, syytellään kyllä sitäkin enemmän, mutta annas olla kun rikas ja hyvässä asemassa oleva henkilö pudota rätkähtää korkealta palliltaan, niin jo-
han käy poru ja kaikki ovat kilpaa auttamassa häntä uudelleen alkuun.

Pienen maan johtajien olisi syytä hoitaa ensin oman maansa asiat tyydyttävään kuntoon, ja vasta sen jälkeen ryhtyä näyttelemään koko maailman metropoliittoja, ja sittenkin pitää varansa ettei joudu juoksupojan virkaan.

Jotkut politiikan tekijät kuvittelevat olevansa kuole-
mattomia, ja varmistaakseen kuolemattomuutensa he
suunnittelevat jo eläessään itse itselleen muistomerkke-
jä, harvemmat kuitenkin kehtaavat tuoda ajatuksensa
julki, mutta heitäkin kyllä löytyy.

Sankka hännystelijöiden lauma saattaa pilata hyvänkin
poliitikon, ja hän alkaa pitää itseään jonakin kaikkitie-
tävänä Jumalana.

Ei demokraattisessa maassa voi yksi mies olla kokonaan
korvaamaton, sillä jos niin olisi, tietäisi se hänen kuole-
mansa jälkeen koko kansakunnan tuhoa.

Ennen vaaleja on aina vilkasta huutokauppamarkkinoil-
la, jokainen saa kaikkea mitä tarvitsee ja mistä uneksii,
mutta valitettavasti me elämme vielä vaalien jälkeenkin
ja silloin huomaamme, että tyhjää jäi tavallisen pulliai-
sen kouraan.

Jos ihmiseltä riistetään työnteon oikeus, häneltä riiste-
tään koko elämä, sillä vain laiskat ja loiseläjät voivat
nostaa korvauksia ilman katkeruutta ja tarpeettomuus-
den tunnetta, joskin korvauksetkin ovat parempi kuin ei
yhtään mitään.

Sanovat että maailma on pieni, kuitenkin siihen mahtuu
valloittajia ja valloitettuja, siitä huolimatta vaikka jo-
ka puolella puhutaan veljeydestä ja ihmisrakkaudesta.

Kymmenettuhannet kädet huutavat työtä, olemmeko
olleet liian ahkeria menneinä vuosina, vai ovatko mei-
dän johtajamme liian luutuneita ja aikaansaamattomia,
vai olemmeko synnyttäneet liian paljon lapsia ajattele-
matta mitä voimme heille tarjota, ja entä kuinka käy
tämän päivän lapsille ja heidän lapsilleen.

Älä syytä ystävääsi jos hän pettää sinua, sinä itse olet luonut edellytykset hänen pettämiselleen.

Kun teet palveluksen ystävällesi, älä heti laskelmoi, että hän tekee puolestaan vastapalveluksen sinulle niin et tule turhaan pettyneeksi.

Pieni herra pöyhistelee herruudellaan ja yrittää saada toiset uskomaan, että hän on jo pääjohtajasta seuraava mies.

Kateus vie kalatkin vedestä, mutta kyllä se vie paljon muutakin, lämmön ihmissuhteista.

Koko elintarvikehuoltomme pelaa naisten varassa, jos naiset lopettaisivat karjanvaalimisen, niin särpimet loppuisivat tuotapikaa, silti emme osaa antaa karjanhoitajille riittävästi arvoa taloudellisesti emmekä henkisesti.

Eivät lääkärit tahdo aina muistaa sitä, että he ja sairaalat ovat potilaita varten, eikä päinvastoin.

Liiketoimintaa on niin monenlaista, lääkärin ammatti on yksi niistä.

Jos joku uskaltaa tunnustaa lääkärilleen, että hän on parannellut itseään luonnonmenetelmillä ja saanut jopa apua vaivoihinsa, saa hän olla tyytyväinen jos häntä ei heitetä ulos, sillä lääkärit näkevät aina punaista kun puhutaan luonnonparannusmenetelmistä, ja kuitenkin penisilliinikin oli luonnonparantajien tiedossa jo paljon aikaisemmin kuin lääkärit osasivat nähdä edes unta siitä.

Joka päivä meille kaupataan monenlaista roppia vanhuutta ja kaljupäisyyttä vastaan, muka tieteen tuloksi-

na, mutta jos nuo ropit todella auttaisivat, olisiko yhtään rikasta tai lääkäriä tullut vanhaksi ja kaljupääksi.

Vanhuus on luonnollinen ilmiö kuin vuodenajat, ei sitä pidä ottaa minään ongelmana, vaan lupsakkaampana elämänmuotona, jolloin meillä on jo aikaa itseämmekin varten ja voimme lopultakin tehdä ja harrastaa sellaista mistä aikaisemmin voimme vain ajan niukkuuden takia uneksia.

Jos elämämme on vaikeaa, on uni siunattu asia, ainakin silloin voimme matkustaa satujen valtakuntaan ilman mitään esteitä, ja katso seuraava päivä onkin taas helpompi kestää.

Ihminen on kuin valmiiksi viritetty jousisoitin, mutta jousia ei pidä kiristää liian tiukalle tai ne katkeavat.

Älä usko aina kyyneliin, niillä on petetty hallitsijoitakin.

Suurikin astia täyttyy lopulta niin täyteen, että pisaraakin lisää ja se vuotaa jo yli, eikö sitten ihminen kun on tullut kyllin täyteen ratkea lopulta.

Jokaisen itsenäisen kansakunnan tulisi vaalia niin sanottua kansankulttuuria, pursutkoon se sitten runoina tai lauluina, mietteinä tai satuina, sillä juuri ne ovat sitä laatua kulttuuria jotka muodostavat todellisen betoniperustan kaikelle muulle kulttuurille, vain niistä ponnistaen voi mikään muukaan korkeampi taide saada todellisen elinvoimansa.

Ei jokaisen onni ole samanlainen, toinen voi uneksia ministerin salkusta, toinen voi tulla onnelliseksi yhdestä lämpimästä sanasta.

Rahalla saa ja hevosella pääsee, mutta kummallakaan emme pääse kuolemaa pakoon.

Ei ole helppoa olla köyhä, mutta ei ole helppoa rikkaallakaan, aina saa pohtia kuinka voisi tulla vielä rikkaammaksi.

Vanhuus ei ole pelkkää särkyä ja kivistystä, silloin meille tulee aikaa myös ajatella.

Aina on tapana valitella eläkkeiden ja muun sosiaaliturvan pienuutta, mutta jos muistellemme omien vanhempiemme ja heidän vanhempiensa nuoruutta ja vanhuutta, emme voi muuta kuin olla iloisia siitä, ettemme eläneet heidän aikakaudellaan.

Mieronreppu on painava kantaa tyhjänäkin, ja kenties silloin vieläkin painavampi kuin täynnä, ja sen painon tuntee ja tajuaa vain ihminen joka on joutunut sitä kantamaan.

Ihminen joka on sokea metsässä, tuolla Luojan meille järjestämässä satujen yrttitarhassa, on sokea muuallakin.

Koskaan ei ole syntynyt eikä tule syntymään niin taitavaa taiteilijaa joka osaisi kuvata, maalata tai veistää tai tulkita sävelin kaikkea sitä kauneutta ja luonnon suurta ihmettä niin täydellisenä kuin itse luonto on sen kuvannut ja eteemme loihtinut.

Ihminen on olevinaan kaikkietävä ja kaikkiviisas, mutta ei hän pysty loihtimaan eloon edes pientä kukkasta, aina siinä tarvitaan itse luontoäidin apua.

Jos matkaisimme sadun maailmaan vähän useammin

kuin sen teemme, niin arkinen elämämmekin olisi paljon värikkäämpää kuin se todellisuudessa on.

Suo joka päivä itsellesi pieni hetki kuin latautumista varten, toiset ihmiset tuntuvat sinusta siten paljon mukavammilta, ja olet itsekkin paljon siedettävämpi kestää.

Ei ihmisen onni tarvitse välttämättä aina näyttäviä raameja ympärilleen, sehän riippuu aina siitä miten vähään olemme tyytyväisiä.

Joku poliitikko saattaa innostua puhumaan tunnin jopa kaksi ja yritämme olla tarkkaavaisina mitä hän puhuu, mutta kun hän lopultakin on lopettanut puheensa, saattaa salissa kuulua yleisön joukossa supinaa kun ihmiset kyselevät toisiltaan, että mitä se nyt oikein puhui.

Poliitikko joka loikkii puolueesta toiseen on kuin haaskalintu joka etsii vain kultamunaa itselleen, eikä turvallisempaa elämää niille joilta hän on valtakirjansa saanut.

Jokaisessa meissä piilee peto, haluamme tuhota vastustajamme.

Ei se että meillä on kaksi kättä ja kaksi jalkaa riitä todistaaan että olemme ihmisiä, tarvitaan myös sydän ja järki ohjaamaan kättemme töitä.

Moni ääneltään hyväkin laulaja jää vain keskinkertaiseksi, ellei hän osaa laulaa myös sydämellään.

Ole ammatiltasi sitten mikä tahtojaan, mutta älä luule että vain juuri sinun ammattisi on se maailmaa pystysäpitävä voima ja kaikki muut ihmiset ovat vain jonninjoutavaa väkeä.

Olkoon työsi mikä tahansa, mutta tee se niin hyvin, että kehtaat jälkeensä sanoa, että se on sinun tekemäsi.

Ei tarvitse olla suurikaan herran nappula, kun hänellä on jo hännystelijöiden lauma ympärillään.

Sanotaan että demokratiassa ovat kaikki ihmiset samanarvoisia, mutta kuinka on sitten mahdollista, että yksi näpsäyttää sormeaan ja koko kansa tanssii katrillia samanaikaisesti ja samalla tavalla.

Kaikki me pelkäämme kuolemaa, kettu on viisas eläin, mutta pakoon sekin loikkii pyssymiestä joka on sen noutaja.

Jos kaupunkeihin pyrkivät ihmiset tietäisivät mikä heitä siellä todella odottaa, eivät he niin kehakasti jättäisi maaseudulla olevia kotejaan.

Köyhällä on maaseudulla vähemmän rahaa käytössään kuin jollakin kaupungin tehdastyöläisellä, mutta jos hänellä on tilkkunenkin peltoa tai puutarhamaata käytössään ja hän muistaa kesällä, että talvi on pitkä, ei hänen tarvitse koskaan tuntea elämänsä niin turvatomaksi kuin sen kaupungissa asuvan tehdastyöläisen.

Usein väitetään ettei tietäjiä ole olemassa, mutta kyllä monille näytetään tulevia tapahtumia ja kun he kertovat niistä ei kukaan usko ennen kuin perästäpäin kun on käynyt niin kuin tietäjä on kertonut.

Ne jotka kiihkeimmin vaativat kaikkea valtaa itselleen, harvoin kuitenkaan osaavat käyttää valtaansa oikein, sillä he eivät ymmärrä, että kaikki ihmiset eivät voi

eivätkä halua ajatella juuri heidän tavallaan ja että kaikilla asioilla on aina useampi puoli kuin yksi.

Onko sillä loppujen lopuksi niin suurta väliä minkä värinen viitta on herrojen hartioilla, sininen vai punainen, tavallinen työläinen ja tavallinen maamies se on joka työt tekee ja herrat mäsläävät parhaat palat päältä.

Kapitalistissa demokratioissa useimmat työttömyyskorvaustaan hakemaan menevät henkilöt ajavat omalla autollaan, mutta sosialistisissa maissa harvemmat ajavat töihinkään omalla autolla.

Suuretkin unelmat ja aatteet katoavat aikanaan kuin tuhka tuuleen, mutta silti aika menee vain eteenpäin.

Jos tietäisimme mitä kaikkea maailmankaikkeus pitää sisällään, niin vähemmän meillä olisi röyhistelemisen aihetta.

Jos kuka, niin hyvä emäntä on talon todellinen pönkäpuu.

Jokainen meistä lankeaa joskus itsesääliin, mutta eihän meitä toiset säälikaan, joten suokaamme itsellemme tuo ylellisyys silloin tällöin, mutta jos se menee tavaksi, on se pahasta ja meidän on otettava itse itseämme niskasta kiinni ja ravistettava niin että tuntuu.

Metsän eläimilläkin on piilopaikkansa mihin ne pakevat nuolemaan haavojaan, mutta kaikilla ihmisillä ei ole paikkaa mihin käpristyä nukkumaan, minkä takia, se onkin jo toinen juttu.

Jos otat käteesi kiven joka sisältää mineraaleja, tutkit sitä tuokionkin, voit tuntea luonnon suuren luomisvoiman ja oman mitättömän pienuutesi.

Jos otamme hartioillemme koko maailman murheet, käy elämä liian raskaaksi ja näännymme sen kuorman alle, varsinkin kun omissammekin on liikaa kerralla kannettavaksi.

Ei maailma niin musta ja paha ole kuin usein väitetään, joka puolelta löytyy sentään iloisiakin asioita.

Inhoamme varista, mutta kuka se onkaan joka keväällä ensimmäisenä kuuluuttaa raakunnallaan kevään olevan tulossa.

Ihminen joka voi pakata omaisuutensa yhteen matkalaukkuun on onnellisemmassa asemassa siinä suhteessa ettei häntä pidättele mikään, kun on tullut tarpeeksi täyteen, ei muuta kuin pakkaa matkalaukkunsa ja kävelee pois.

Joka päivällä on omat murheensa, mutta tämän päivän murhe tuntuu raskaimmalta siksi, kun emme ole vielä ehtineet kasvaa sen yli.

Metsänhenki voi puhua monenlaista, senkin, että se suojaa omiaan, joskus niitäkin jotka eivät sen suojaa todellakaan ansaitsisi.

Kevät saa hanget sulamaan ja purot solisemaan, oma veremmekin kuohahtaa hurjaan laukkaan ja päämme täyttyy villeistä unelmista, joita emme kuitenkaan uskalla toteuttaa, sillä meiltä puuttuu kevään voima ja muuttolinnun rohkeus.

Ruikuttajien joukko on kasvanut niin valtavaksi, että jos esi-isämme voisivat, niin he tulisivat takaisin, pistäisivät kuokan käteemme ja häätäisivät meidät korpeen elantoamme etsimään.

Raskaskaan työ ei tunnu meistä raskaalta, jos emme koe sitä vastenmieliseksi.

Ei ole helppoa tehtaanjohtajallakaan, jos ei ole antaa työtä sitä tarvitseville, on hän saatanan kapitalisti, mutta jos taas on antaa töitä, tulee hänestä perkeleen kapitalisti joka riistää työläisiä.

Suomen pitäisi olla tasavalta, ja kuitenkin täällä keisarit määräilevät aivan liian monista asioista.

Salatun tien salaiset unelmat saavat meidät tekemään joskus tyhmyyksiä joita saamme katua lopun elämäämme, kuitenkin nuo tyhmyydet ovat elämän suola ja kokemisen arvoisia.

Usein sanotaan että se ja se ihminen on puhdas kuin ensilumi, kuitenkin ensilumi sisältää saasteita siinä kuin muukin lumi.

Kun esi-isämme raivasivat peltoa kuokka ja lapio ja suunnaton määrä sitkeyttä ja elämänuskoa apuvälineinä, eivät he voineet kuvitella, että heidän jälkeensä tulee sukupolvi joka päästää kaiken lössiksi.

Mitä pitemmälle tekniikka kehittyy, sitä enemmän meille jää vapaa-aikaa ja sitä onnettomampia me olemme.

Televisio on suuri tiedonlähde, mutta ei siitä pidä tehdä epäjumalaa huoneemme nurkkaan jota palvomme monta tuntia päivässä.

Väitetään että työ aiheuttaa stressiä, mutta todellisuudessa työ on paras lääke niin stressiin kuin moneen muuhunkin vaivaan, mutta eihän muitakaan lääkkeitä saa tolkkuttomasti käyttä.

Vaikka nuoruutemme unelmat eivät toteutuisikaan, on elämä silti kokemisen ja elämisen arvoinen asia.

Kannattaa olla liossa useampi rauta kuin yksi, jos se yksi ja kenties vielä toinenkin epäonnistuvat, ei meiltä mene sormi suuhun, on vieläkin jotain jota odotamme ja jonka eteen ponnistelemme.

Ei kukaan ihminen ole syntyessään paha, ympäristö ja olosuhteet saattavat muokata häntä kylläkin pahaan suuntaan, mutta aina kannattaa yrittää pelastaa heikkokin ihminen, sillä hänkin on yksi lähimmäisemme josta meidän tulisi kantaa huolta.

Jokaisella meillä on kauneutta sielussaan, niilläkin jotka väittävät, ettei heillä ole sielua laisinkaan.

Sorrettuja ja poljettuja ihmisiä löytyy niin idästä kuin lännestäkin, niin pohjoisesta kuin etelästäkin, kaikilla heilläkin pitäisi olla elämisen ja ihmisen oikeudet ajatella ja sanoa oma totuutensa niin kuin he sen kokevat, johan YK:n ihmisoikeuksien julistuskin sen takaa, vai takaako se?

Kaikki byrokratia on pahasta ja herättää vain vastustusta ajattelevissa ihmisissä, tapahtukoon tuo byrokratia sitten minkä nimissä hyvänsä.

Ohjattua byrokratiaa on vaikea vastustaa, koska suuret kansanjoukot on mobilisoitu sen puolelle ja niin yksityiset vastalauseet on helppo hukuttaa terroriin ja väkivaltaan ja kansanjoukot vielä hurraavat kun byrokratia toimii.

Jokaiseen sydämeen on kylvetty jokin hyvä siemen, meidän tulisi vain osata houkutella esille tuo hyvyys ja

niin se pieni siemen voisi ilahduttaa muitakin kuin kantajaansa.

Elämä maaseudulla on työteliästä ja monitahoista, antoisaa ja henkisesti rikasta, joskaan automatkaja ei osaa päästä sen sisälle ja pitää niin ollen maaseudun elämää kuolettavan ikävänä ja pitkäveteisenä.

Usein keräämme ympärillemme monenlaista jonninjoutavaa krääsää jota emme koskaan tarvitse, mutta haluamme vain näyttää naapureille ja tutuillemme kuinka meillä on, mutta kuitenkin köyhyys paistaa heti lävitsemme kun vain aukaisemme suumme.

Kuolema on meille suuri vapauttaja, joka armahtaa meitä silloin kun omat voimamme eivät enää riitä.

Aina kun ihmisiä vainotaan ja kidutetaan ja suljetaan vankiloihin ja ammutaan, aina sanotaan tuon kaiken tapahtuvan kansanedun nimissä ja isänmaan onneksi ja parhaaksi.

Kaikissa asioissa on aina monta puolta, näkemyksemme riippuu aina siitä miltä puolelta asioita tarkastelemme.

Kello mittaa aikaa sekunti kerrallaan ja jos me käymme kellon kanssa kilpasille, menee hermot ja kiire ei lopu koskaan.

Ei kenenkään ihmisen pitäisi luulla itsestään niin suuria, ettei hän muka tarvitsisi missään asiassa toisten apua, siksi älä itsekään ole ynseä jos sinulta apua pyydetään.

Älä koskaan luule että juuri sinun ammattisi on ainoa tärkeä ammatti maan päällä ja toiset ihmiset täysii

tolvanoita vaikka he eivät osaisikaan juuri sitä mitä sinä osaat.

Kun kotipaikkakuntansa hyvinvointia ajatteleva henkilö pitelee kädessään löytämänsä arvokasta malmikiveä, on hän kuin koulupoika joka on löytänyt viisastenkiven, jossa piilee koko tulevaisuus auringon ja taivaansinen loistokkaana sekoituksena.

Jos vain tietäisimme missä on oikean ja väärän tarkka raja, meidän olisi helppoa suunnistaa sille oikeallekin puolelle, mutta oikean ja väärän raja on niin tuhottoman koukeroinen, ettemme aina näe tuota rajaa vaikka kuinka tahtoisimme, mutta riittää kun sentään edes yritämme ja teemme parhaamme.

Sinä joka etsit elämääsi oikeaa suuntaa ja olet epävarma, mene luontoon, siellä voit syventyä elämäntotuuksien edessä ja keskustella Luojasi kanssa kahden kesken.

Sydämenviisaudella on paikkansa ihmisten välisessä kanssakäymisessä, usein se näkee ja kuulee sellaisiakin asioita joita pelkkä järki kieltäytyy kuuntelemasta ja ymmärtämästä.

Jos luulet tietäväsi koko totuuden lähimmäisestäsi, älä silti huuda julki totuuttasi koko maailmalle, sillä se on vain sinun totuutesi, ja hänellä itsellään saattaa olla oma totuutensa, joka on aivan erillainen kuin sinun totuutesi ja hän saattaa olla enemmän oikeassa kuin sinä.

Yksinkertaisen ihmisen elämä on yksinkertaista, sitä ei rasita stressi eikä muukaan elämän monimutkaisuus, yksi lahjaksi saatu tupakka saattaa tehdä hänet ikionnelliseksi.

seksi, mutta ei kenelläkään silti saisi olla oikeutta pilkata häntä, sillä emme koskaan tiedä milloin voimme olla itse vieläkin yksinkertaisempia.

Ei kenelläkään nyt niin kurjaa lapsuutta ole ollut, etteikö sieltä muistojen kätköistä voisi kummuta yhtä lämmittävää muistoa.

Kun kuu ei kuule, eikä päivä nää, uskaltaa arkakin olla oma itsensä.

Älä ole liian äkkijyrkkä missään asiassa itseäsi äläkä muita kohtaan, niin huomaat että elämä voi olla paljon siedettävämpää.

Ajatuksen itu on kuin laihonalku joka voi kehittyä kauniiksi tähkääksi, pitäen sisällään monta uutta itua joista taas voi kehittyä mitä tahansa.

Sotaa ja riistoretkiä suunnittelevat maailman mahtimiehet pitäisi ampua avaruuteen, siellä heillä olisi aikaa miettiä ja tavallisilla ihmisillä menisi paljon paremmin.

Jos takerrut jokaiseen pikkuseikkaan, ei sinulta kyllä kaiveleminen lopu koskaan.

Jos oppisimme arvostamaan toistemme työtä, niin maailmassa olisi paljon enemmän onnellisia ihmisiä, sillä tyydytys ja tunnustuksen saaminen tehdystä työstä on onnemme suurin ja voimakkain perusjuuri.

Rahalla on liian suuri valta maailmassa, niin sydämissämmekin.

Kun näemme joutsenen lentävän, meidät valtaa kaipuu

kaukaisiin maihin, ja on kuin se veisi meistä osan mennessään.

Näpistelevä ihminen on liero, ja tosipaikan tullen häneen ei voi luottaa missään asiassa.

Ei yksi pääsky kesää tee, niin sanotaan, mutta kuitenkin se on varma kesän merkki.

Emme tietäisi mitä ilo on, ellemme tuntisi sen toisiakin kasvoja joita suruksi kutsutaan.

Vaikka tiedämmekin ettei mitättömyyksiin kannata tuhlata aikaansa, harvoin kuitenkaan keksimme keinoa päästä heistä eroonkaan.

Kun ukkonen jyrisee ja raekuurot pieksävät selkäämme, tiedämme kuitenkin, että kyllä aurinkokin aikanaan näkyy taivaanrannalla, mutta alituisen ruikuttavan ihmisen ruikutuksista ei tule loppua koskaan, sillä hän keksii aina kyllä uusia ruikutuksen kohteita.

Tehtävämme on tehdä työtä ja kasvattaa uusi sukupolvi, mitä siitä yli saamme, se on jo rikkautta.

Ei se ole aina helppoa herroillakaan, toiset antavat lahjuksia ja ilman jääneet huutavat julki kaiken koko kansalle, ja kuitenkin pitäisi voida näyttäytyä puhtaana pulmusena.

Jos sinulla on toiveita ja unelmia, ryhdy määrätietoisesti työskentelemään niiden toteuttamiseksi, mutta ota silti huomioon, että kohtalollakin saattaa olla varattuna jotain sinuakin varten.

Yhdestä pienestä siemenestä voi kasvaa hyvässä hoivas-

sa suuri ja kaunis kukkapensas, miksi ei sitten yksikin hyvä työ voisi kantaa kauniin hedelmän.

Ei tuulen perästä kannata juosta, parempi pysyä paikallaan ja odottaa kunnes tuuli on kääntynyt ja palaa takaisin, niin on myös kaikenlaisten muotivillitysten kanssa, aina ne palaavat omille jäljilleen.

Jos tunnemme tarvetta tehdä jotakin erikoista, miksi emme tekisi ja soisi iloa itsellemme, mitä siitä jos joku nauraa.

Ihminen joka aina kuuntelee kaikessa toisten neuvoja, ei tule koskaan pääsemään päämääräänsä.

Jos voisimme lastata laivan unelmillamme ja toiveillamme ja purjehtia pois, ei mikään ankkuri voisi pidätellä laivamme lähtöä, ainoa asia joka meitä pidättää on omaiset ja kotiseutu, mutta ne siteet ovatkin lujempia kuin minkäänlainen teräsvaijeri.

Sivistynyt ihminen ei kiroile, mutta on asioita joita ajatellessaankin tavallinen ihminen ei voi olla kiroamatta.

Jos joku tulee pyytämään sinulta anteeksi, älä kiellä anteeksiantoasi, sillä jonakin päivänä saatat joutua itse anelemaan toisen anteeksi antoa ja jos se sinulta evä-tään menetät sielusi rauhan.

Isänmaa on kuin kaunis kukkanen jota meidän kaikkien tulisi rakkaudella ja hellyydellä vaalia, ei kukkakaan kestä loputtomiin likaa ja saastetta vaan kuolee pois.

Metsänistuttaja tietää ettei hän voi niittää satoa istutuksistaan, eikä edes hänen lapsensa, mutta siitä huoli-

matta hän istuttaa ja hoivaa taimistoa vielä senkin jälkeen useita vuosia, eikö tämä ole mitä parhainta isänmaanrakkautta konkreettisessa muodossa, mutta siinä tarvitaan myös henkistä ryhtiä.

Onnellinen on mies joka pitää kämmenellään kypsää tähkäpäättä, silloin hän tietää, että hänen työnsä on palkittu, kunhan vielä syksykin vain suosisi häntä.

Kun tuuli humisee puiden latvoissa, sitä kannattaa herkistyä kuuntelemaan, sillä se voi kertoa mitä ihmeellisimpiä asioita.

Kaikilla kasveilla ja eläimillä on omat vihollisensa, niin ihmiselläkin, mutta me voimme sentään jossain määrin suojautua, mutta sisältäpäin kasvavaa vihaa vastaan olemme suojattomia, yrittäkäämme siis suojautua vihansiementä vastaan.

Älä pidä käärmettä lemmikkinäsi, lopulta se pistää kuitenkin.

Rikkaan miehen naapurissa on köyhän oltava aina varuillaan, ellei rikas sano tahtovansa köyhän maita ja pelloja, punoo hän kuitenkin koko ajan juonta kuinka saisi köyhän maat mahdollisimman halvalla.

Kapitaalinen tunne voi olla riemukas kokemus, kun kävelee omalla maalla ja tuntee todellista omistamisen riemua.

Jos omistat maata, älä myy sitä ensimmäisestä mielijoh-teesta pois, maa näet säilyy, mutta rahat sulavat kuin voi auringonpaisteessa ja kohta sinulla ei ole maita eikä rahoja ja maantie on kylmä kävellä tyhjin taskuin ja lyötynä miehenä.

Jos voisimme matkustaa linnunradalle ja vielä palata sieltä takaisinkin, osaisimme olla paljon nöyrempiä ja pienempiä.

Liian usein huomamme lähimmäistemme hyvyyden vasta heidän kuoltuaan.

Mitä helpommaksi elämämme käy, sitä veltoompia meistä tulee.

Ei kannata odottaa, että Luoja järjestää meille kaiken mitä tarvitsemme, on itsensä yritettävä, mutta Luojalta kyllä voimme anella siunausta työllemme.

Moni ihminen saa ensimmäiset kukkasensa vasta haudalleen.

Kun vainaja on laskettu hautaan ja viimeisiä multia lapioidaan, alkaa jälkeenjääneiden päässä jo raksuttaa laskukone, miten paljon hänen osuutensa perinnöstä oikein tekee.

Aivan liian monet vanhukset on potkittu maantielle heidän liiallisen hyvyytensä ja sinisilmäisyytensä tähden.

Kun kohtaat aivan uuden ja oudon ihmisen, kuuntele häntä, ehkä juuri hän on kuuntelemisen arvoinen.

Ihmisen joka rakastaa luontoa, ei tarvitse olla koskaan yksin, metsänhenki ja eläimet ja kasvit puhuvat hänelle ihmeellisiä asioita joista tietämättömillä ei ole aavistustakaan.

Kulje tietäsi hymyilevin kasvoin, totisen naamataulun kantajia on jo riittämiin ilman sinuakin.

Niin sanotulla huonollakin ihmisellä on hyvätkin puolensa, mutta ei niistä kerrota vaan kaivellaan niitä huonoja puolia, joita puolia löytyisi kyllä niistä kaiveli-joista itsestäänkin.

Monet aikaansaamattomat ja nahjusmaiset virkamiehet eivät menesty yksityisillä sektoreilla vaan heidät potki-taan tuotapikaa pellolle ja niinpä he suhteiden kautta ovatkin pesiytyneet valtion virkoihin, joista heitä ei saa pois seipään kanssa ajamallakaan, mutta onneksi valti-on palkkalistoilla on myös kyllin päteviä ja teräviä sihteereitä jotka hoitavat esimiestensäkin toimet.

Ei se että naapurisi ja sukulaisesi pitävät sinua mität-tömänä ja ilkeänä ihmisenä tee sinusta vielä sellaista, ehkä sinulla on joitakin sellaisia avuja joita heillä ei ole, ja he siksi purkavat raivoaan panettelemalla sinua.

Jokainen maa on omille kansalaisilleen rakas ja kallis ja puolustamisen arvoinen, jos kaikki valtiot ja kansat oppisivat kunnioittamaan noita hyveitä toistenkin valti-oiden ja kansojen kohdalla, ei tarvittaisi mitään sotia ja asevarusteluja.

Ihminen joka pettää oman maansa ja kansansa on suuri raukka, eikä hän ole säälinkään arvoinen.

Jos voisimme nukahtaa ja herätä uudelleen elämään vasta sadan vuoden kuluttua, luulisimme varmaankin tullemme aivan uuteen kylään ja uuteen ja aivan outoon maahan, niin nopeaa on kaikki kehitys kun koneet ovat ottaneet ihmisten paikan.

Työväenlehdet moittivat niin sanottuja kaupallisia leh-tiä siitä, että ne luovat julkkiksia ja ovat valheellisia, mutta itse ne tekevät aivan samat temput, vain toisin muunnoksin.

Eivät kaikki aatteenkaan ihmiset halua liehuttaa lippuaan joka paikassa, mutta kyllä he ovat mielissään jos toiset liehuttavat sitä lippua heidän puolestaan ja he saavat korjata sadon.

Jos Suomi siirtyisi sosialistiseksi valtioksi, niin samat herrat täällä istuisivat johtajien palleilla kuin nytkin, he vain kääntäisivät takkinsa nurin ja katso ihmettä, hehän ovat olleet sosialisteja jo vuosikymmenet, mutta eivät vain ole uskaltaneet sanoa mielipidettään julkisesti, ja katso kansa hurraisi ja painaisi töitä aivan niin kuin ennenkin, mutta herroilla menisi oikein mukavasti.

Ummikko sokeakin voi nähdä enemmän kuin tyhmän ylpeä kahdella näkevällä silmällään.

Jokaisella maalla ja kansalla on omat johtajansa, jos loukkaat johtajia, loukkaat samalla koko kansaa.

Suurvallat ovat ottaneet itse itselleen oikeuden sanella pienille valtioille mitä nämä saavat tehdä ja mitä sanoa tai jättää sanomatta tai tekemättä, mutta itselleen he kyllä ovat pidättäneet oikeuden sanoa ja tehdä kaikessa juuri niin kuin on heille edullista ja juuri niin kuin he tahtovat.

Saappaannuolijoita löytyy joka puolelta maailmaa, mutta ehkä se on yksi tapa pysyä hengissä, saappaankorot ovat näet kovia ja joskus raudalla vahvistettuja, ne tuottavat tuskaa ja saattavat tappaakin.

Nykyisen ja tulevan tekniikan aikakautena on pienten valtioiden turhaa varustautua puukoin ja puntarein, ei siinä ehtisi muuta kuin vahingoittaa vain itseään.

Ehkä kaukainen tähdentuikinta on merkkivalo, jossa

sielumme saa levähtää matkallaan kohti uutta ja ikuista olotilaa.

Elämä on mahtava draama jossa vuorovedet vaihtelevat, varo ettet joudu liian kauaksi merelle, mutta älä silti pelkää, meri on äitisi, joka rakastaa ja hellii sinua.

Aurinko on kuin mies, sen säteet toimivat hermoratoina joilla se houkuttelee maan ottamaan vastaan sadepilvien siemensyöksyn, ja katso, kasvit ja puut paisuvat ja lisääntyvät auringon lämpimien suudelmien antaessa niille kaiken hellyytensä, sama toistuu ihmisten keskuudessa, mies on aurinko ja nainen itse äitimaa joka kasvattaa ja vaalii, suojaa ja lämmittää, molemmat kiertokulut taakaavat elämän jatkumisen.

Kaikki me puhumme rotusortoa vastaan, mutta emme varmasti puhuisi jos se olisi meidän maassamme yhtä suuri ongelma kuin se on niissä maissa joista puhumme, kuka meistä on esimerkiksi valmis ottamaan asuntoonsa romaaneja tai muita kulkijoita, eipä monikaan, pakolla heidät olisi asutettava tai rakennettava heille omat erikoiset kylänsä.

Poliitikot kilpailevat siitä, kuka parhaiten kunnostautuu autioittaessaan maaseutua, ja kenen ansiosta saadaan mahdollisimman monta pienviljelijää verotuksella ja muilla laillisilla konsteilla pois tiloiltaan, kukaan ei uskalla korottaa ääntään ja sanoa, pysykää hyvät ihmiset siellä, pitääkää kynsin hampain kiinni tiloistanne ja karjoistanne niin saatte edes syödäksenne, mikä seikka ei ole ollenkaan niin varmaa kaupungeissa kuin teille luvataan.

Ennen työnantaja maksoi työntekijälle palkkaa tehdystä työstä, nyt yhteiskunta maksaa palkkaa työnantajalle, että tämä ottaisi työntekijän työhön.

Jokaisessa kylässä on arvohenkilöt ja sitten ne muut.

Tekopyhä ihminen on kaikista suvaitsemattomin toisen ihmisen heikkouksille, sillä hän pelkää itsekin vielä lankeavansa.

Monet hokevat toveri, toveri, mutta heti kun käännät selkäsi heille, he kaivavatkin jo maata jalkojesi alta.

Ei elämä ole mikään tietokilpailu, mitä et tiedä tai muista, sen voit tarvittaessa tarkistaa kirjoista tai ottaa sitten muuten selvää asioiden oikeasta laidasta.

Ei lottovoitto voi kaikille langeta, eikä sen varaan voi elämäänsä rakentaa, kyllähän me sen tiedämme, mutta silti uskomme onnettareen, uskoisimmepa yhtä lujasti ihmisessä piilevään hyvyYTEEN, niin saisimme yhdessä paljon enemmän aikaiseksi.

Uskonto väittää, että pahat tekomme rangaistaan lapsillemme aina kolmanteen ja neljänteen polveen, mutta kuinka Jumala voisi olla niin pitkävihainen ja kostonhaluinen, eihän maallinenkaan laki rankaise lapsiamme meidän pahoista töistämme.

Isoiset ovat aina tehneet mitä ovat tahtoneet, pienet ovat aikansa narisheet ja sitten taipuneet, taipuneet siksi, että heidät on tavalla tai toisella pakotettu taipumaan.

Kun luet männyn vuosirenkaita se käy hetkessä, vaikka kasvuun on mennytkin vuosikymmeniä, yhtä nopeasti lasket omat kertoimesi, vaikka joskus oletkin luullut että sinulla on aikaa vuosituhansia.

Mikä on se sielumme soppi jossa paholainen asustaa käskien meitä tekemään pahaa ja loukkaamaan lähim-

mäisiämme ja me tottelemme, siitä huolimatta, vaikka hyvin tiedämme, että se on väärin.

Usein me rakennamme nuoruutemme unelmista suuren tornitalon ja koristamme sen lauluin ja kukkasin, mutta yhtä usein jo ensimmäinen myrskyhajoittaa koko rakennelmamme ja kukkasiakaan ei löydy raunioiden joukosta.

Viekas ihminen on kuin ankerias, ei hänestä otetta saa, ja ennen kuin huomaatkaan, pistää hän sinua takapäin.

Elämä on kuin valtameri, jos tiedät suunnan mihin olet matkalla, älä muuta kurssia yhtämittaa, avomerelläkin saattaa olla salakareja jotka voivat käydä kohtalokkaaksi.

Jos aiot pitää miniäsi ystävänäsi, älä koskaan moiti häntä vaikka olisi aihettakin.

Sodassa syntyy sankareita ja heitä ylistetään ja heistä tehdään lauluja joita jälkipolvetkin vielä laulavat, arkielämäkin synnyttää omat sankarinsa, mutta ei heistä lauluja tehdä, sillä heitä ei edes huomata.

Mainosmiehet väittävät että pankissa on ystävä jokaisella, mutta jos todellisuudessa olisi niin, niin köyhällä ei olisi hätäpäivää.

Sosialisointia voidaan hoitaa ilman aseita ja verenvuodatustakin, tänään sosialisoidaan pienviljelijät pois tiloiltaan kaikessa yhteisymmärryksessä, ensi viikolla tulee sitten suurempien vuoro.

Onnenonkijoita on monenlaisia, toiset onkivat itselleen

toiset taas yrittävät onkia onnea koko kotiseudulleen etsiessään malmikiviä, ja onnistuessaan heitä kadehdi-taan samalla tavalla kuin muitakin, ei kukaan muista sitä kuinka he ovat tehneet pyyteetöntä työtään kaikes-sa hiljaisuudessa kenties jo vuosikymmeniä.

Turvallisuuden kaipuu on ihmisen perustarpeita, kaikki me sitä halajamme, kuka sitten milläkin konstilla, monet eivät onnistu siinä suhteessa koskaan.

Laiska ihminen yrittää säästää itseään kaikessa kuin saituri rahojaan.

Aina meiltä pitäisi löytyä sen verran lapsenmieltä, että näkisimme närhissäkin jotain kaunista, ellei muuta niin värikkään ulkoasun.

Lumisade peittää alleen kaiken lian ja saastan ja eiliset jälkemme, mutta muistojemme kuralätäköitä sekään ei pysty peittämään.

Etsiessään elantoa ja turvallisuutta itselleen ja lapsil-leen, ihminen joutuu useinkin tinkimään omista peri-aatteistaan ja nielemään monenlaisia nöyryytyksiä.

Hymysi taakse voit kätkeä suurenkin surusi, eivätkä toiset voi sinua enää lisää haavoittaa.

Sydämesi on kuin laululintunen joka omaa taidon viser-tää monella tavalla, hiljenny joskus kuuntelemaan mitä sillä on kerrottavaa sinulle itsellesi.

Elämä koostuu iloista ja riemuista, itkuista ja pettymyk-sistä, voitoista ja tappioista, mutta ah, se on sittenkin elämää.

Minulta Sinulle

Olemme tottuneet vaatimaan, että miehen tulisi olla luja kuin teräksestä tehty, ja naisen taas hellä kuin keväisen koivunlehvän kosketus ihollamme saunanlauteilla, mutta olemmeko unohtaneet, että itse elämä on niin valtavan suuri ahjo, jossa teräskin voi muuttua koivunlehväksi ja koivunlehvä teräkseksi ja niinpä saammekin sitten kokea ja nähdä kaikenlaista joka panee meidät vain ihmettelemään.

Onnemme malja on kukkuroillaan juuri silloin kuin emme ole vielä ehtineet tutustua hänen toiseen puoleensa, vaan kun olemme tulleet täysin tutuiksi, on maljamme-kin jo puolillaan ja hupenee pikku hiljaa loppuaan kohti.

Rakastettusi huulilta voit juoda elämänhurman kuumana ja täyteläisenä, ja juopua siitä kuin kypsästä viinistä, johon ovat yhtyneet auringonsäteet ja rankkasäteet ja maanuumenista nousevat suolaiset aromit, jotka yhtyesään luovat raukeuden jäseniisi kuin rakastettusi syli josta olet nauttinut yltäkylläisyyteen asti.

Kun köyhyys tulee ovesta sisään, niin lentää rakkaus ikkunasta ulos, on joku viisas sanonut ja vanhukset ovat toistelleet tuota nuorilleen jo kauan, mutta vasta sitten kun elämä on riepotellut meitä kyllyiksi, huomaammekin kuinka oikeassa he olivat.

Rakkauskkin voi tuntua kahleelta, ellei jää mitään hengitysaukkoa muuhun maailmaan.

Rakastunut ihminen on kuuro ja sokea, silmät ummessa hän saattaa kulkea kohti tuhoaan, ja jos yrität estellä häntä, saat vain vihat niskaasi.

Harvoin rakkaus kestää läpi ihmisiän, mutta ei elämä siihen lopu vaikka rakkaus loppuisikin.

Viisaat miehet ottavat vaimoikseen tyhmiä naisia, siten heidän viisautensa pääsee paremmin oikeuksiinsa.

Jos nainen osoittaa ystävyyttä miehelle, luulee mies, että ilman muuta nainen haluaa hänen kanssaan sänkyyn.

Jos rikkaat voisivat kieltää köyhältä rakkauden ja seksin ilot, he kieltäisivät ne armotta.

Monet miehet jotka itse hyppäävät hurvittelemassa ja jotka retket eivät pääty pelkkään silmäniskuun, ovat olevinaan erittäin hyviä perheenisiä, mutta omia vaimojaan he eivät päästä edes naapuriin.

Nainen joka tyytyy olemaan vain pelkkä pyyheliina, johon mies kuivaa kätensä ulos lähtiessään ja kuka ties minne, ei ansaitsekaan parempaa kohtelua.

Jos kumppanisi on vähemmän kaunis, tulet huomamaan kuinka hän hyvydellään voi sokaista sinut ja näet hänet aina vain entistä viehättävämpänä.

Onnellisimmillaan on nainen joka on onnistunut saamaan kumppanikseen miehen joka pitää huolen kaikes-ta ja hän itse saa olla vain kuin myötäeläjänä.

Avioliitto on kovempaa tai hiljaisempaa kaksintaistelua, jossa otteet loppua kohti vain kovenevat.

Tyhmän miehen rinnalla nainen saa tuntea olevansa todella naimisissa.

Kun pappi on lukenut kaikki loitsunsa ja sanonut lopuksi aamenensa, ei hän arvaa kuinka monelle parille hän samalla paiskaa kiinni todellisen helvetinportin.

Ei mies halua, että hänen naisensa olisi itsenäinen, ja missään tapauksessa hän ei salli naisensa olla itsensä yläpuolella, päinvastoin naisen tulisi palvoa miehensä suuruutta, vaikka sitten mitään palvottavaa ei olisi-kaan.

Mies on valmis vaatimaan naiseltaan puhtautta ja hyvyttä, siitä huolimatta vaikka hän itse olisi kolunnut pohjiaan myöten kaikki kuralätäköt.

Moni nainen kyllä haluaisi, että hänen miehensä olisi yläpuolella ainakin naapurin isännästä, mutta jos hän onkin täysi nolla, niin voi sitä harmien määrää.

Rakkaus ilman seksiä ei tule koskaan pitemmän päälle onnistumaan, mutta seksi ilman rakkautta pelaa kyllä.

Jos nainen tietäisi etukäteen millaiseen kolhoosiin hän oikein saattaa avioon mennessään joutua, niin moni nainen pyörtäisi kirkonovelta takaisin.

Nainen hakee miehessä turvaa, ei niinkään hyvää rakastajaa, mutta usein se käy kuitenkin niin, että nainen saa olla turvana itselleen, lapsilleen sekä miehelleen ja vielä yhteiskuntakin antaa hänelle oman ja erittäin raskaan painolastinsa.

Jos nainen uskaltaa puhua keskustelussa vapaasti kaikista asioista, sanotaan tuotapikaa, ”hän on sellainen nainen”

Hengeltänsä vahva nainen on kuin mannerjalustalta nouseva betonipilari aavalla merellä, johon hukkuvat miehet yrittävät tarrautua, voidakseen elää huoletonta elämää.

Miehet ovat usein kuin kiimaisia koiria jotka juoksevat narttujen perästä, unohtaen kotinsa ja velvollisuutensa.

Salainen rakkaus on kuin bensatynnyri, ei tarvita kuin yksi raapaisu ja se räjähtää palamaan, polttaen kaiken ja saaden muutenkin paljon pahaa aikaan.

Vanhenevan ihmisen ei kannata juosta seksin perästä, on niin paljon muita asioita joilla voi täyttää elämänsä ja jopa olla vielä hyödyksi ja iloksi muille, samalla siitä saa iloa itselleenkin eikä tarvitse tuntea itseään ihan tarpeettomaksi.

Naisen tasa-arvo toteutuu kotipiirissäkin vasta silloin, jos hän pystyy tuomaan kotiin paksumman tilipussin kuin kumppaninsa, ja usein se ottaa tiukalle vielä sittenkin.

Sanovat että raamattu on pyhä kirja, ja kuitenkin se tuomitsee naisen alempaan kastiin kuin miehen ja vain hänen varjokseen, mutta jos raamatun olisi kirjoittanut joku nainen, se varmasti olisikin vähän toisenlainen.

Nuoruudenrakkaus on kuin kaukainen sininen uni, johon niin mielellämme sukellamme silloin kun meillä on vaikeaa.

Luulotautinen kalvaa kumppaniaan niin kuin koira luuta, unissaankin hän vartioi ja luulee.

Jos haluat onnistua avioliitossa, älä luule vaan rakasta ja anna toisenkin rakastaa, sillä luuloista kasvavat kukkaset ovat myrkyllisiä ja ne myrkyttävät ilmankin jota hengität.

Oikean naisen seurassa hääppönenkin mies voi kokea suuruutensa.

Väljähtänyt rakkaus on kuin valju jauhovelli, ei tunnu millekään eikä maistu millekään.

Kuuma rakkaus on kuin kiehuva pikipata, jos lisää puita padanalle tai kaadat vettä pataan, niin kohta ei ole padassa mitään keitettävää.

Mies on aina ollut kuin suuri lapsi joka on uskottu naisen hoiviin.

Jokainen nainen kyllä miehen saisi jos vain haluaisi, mutta monet naiset rakastavat enemmän vapauttaan kuin miestä.

Miksi rakkauslaulut ovat melkein aina surullisia, ja kuitenkin rakkauden pitäisi olla iloinen asia.

Unelmat ovat aina kauniimpia jos ne voi jakaa toisen kanssa.

Jos rakastettusi on ollut rakastunut johonkin toiseen ennen sinua, älä ole haamuille mustasukkainen, vaan syytä itseäsi kuin olet myöhästynyt passipaikalta.

Jos liikut luvattomilla teillä, niin muista, että yölläkin on silmät jotka näkevät.

Moni vanhapoika on jäänyt yksin ihan pelkkää saamatomuuttaan, ja lopulta hänestä on tullut niin saita, ettei millään raaski ottaa naista talouteensa, muka tuhlaamaan.

Monet naiset arvostavat enemmän arvokoruja kuin itseään.

Jos petyt rakkaudessa, älä ryhdy hautomaan pahoja aja-

tuksia, vaan etsi kiireen vilkkaa uusi kumppani ja saatat olla paljon onnellisempi kuin koskaan aikaisemmin.

Mies joka haluaa olla ja hänestä kylällä sanotaan, hän vasta on hyvä mies, on useinkin omassa kodissaan täysi tyranni, joka haluaa nujertaa kaikki perheenjäsenet, ja voi sitä joka vastustaa.

Jokainen mies lulee, että nainen on hänen omaisuut-
taan, johon vain hänellä on käyttöoikeus, harva mies
muistaa, että nainen on myös ihminen.

Pärjätäkseen miesten maailmassa, on naisen oltava kau-
nis ja viekas, ruman naisen taas tulee olla järkevä ja
peräänantamaton ja kaksinverroin viekkaampi kuin
kauniin kanssasisarensa.

Ylen makea mies on täysi kettu, joka haluaa makeiluil-
laan vain kietoa sinua sormensa ympärille saadakseen
tehdä sitten sinulle mitä itse tahtoo, ja tiedäthän sinä
mitä hän tahtoo.

Mies joka kerskuu yhtämittaa urotöillään seksimarkki-
noilla, on itse asiassa huono rakastaja, todella hyvän ei
tarvitse vaivautua sellaiseen, sillä naiset tekevät sen
hänen puolestaan.

Vanha nainen joka oli kokenut paljon neuvoi tytärtään,
jos sinulla on hyvä mies, niin peitä häneltä vain yksi
silmä, mutta jos sinulla on paha mies, niin peitä kaksi.

Kaksi toisilleen vierasta ihmistä saattavat olla vahvis-
taneet liittonsa alttarilla ja saada ympäristönsä, jopa
ystäviensä tunnustuksen erittäin onnistuneesta avioliit-
tostaan, ja kuitenkin heidän ainoa kohtauspaikkansa

saattaa olla pelkkä ruokapöytä, ja siinäkään ei sanoja vaihdella.

Koti josta puuttuu rakkaus ja luottamus, on kuin haamujen hautausmaa, jokaiselle päivälle löytyy oma haamunsa ja niiden hautaaminen ei lopu koskaan.

Ihminen joka on kuin itsesiittävä puu, eikä tarvitse kumppania sänkyynsä tullakseen kylläiseksi, haluaa kuitenkin laillisen kumppanin kunniaansa suojaamaan, jota hän sitten vartioi kuin koira luutansa, leimaten hänet kyltymättömäksi huoripukiksi, jota jokaisen tulee kiertää jo kaukaa, ettei synti tartu.

Niin kauan kuin tunnet rakastettusi suudelman polttavan huulillasi ja se saa veresi virtaamaan kiivaampana, niin kauan rakasta äläkä emmi, sillä viikatemies kulkee ja paholainen väijyy nurkan takana, odottaen hetkeä jolloin voi tappaa rakkautesi, ellei viikatemies ehdi ennen.

Päivät valuvat kuin hiekkaan, ja maan imuvoima vetää uumeniinsa vuosikymmenetkin, tunge juuresi syvälle maahan, niin voit kohdata myrskyn ja auringonpaisteen, sateet ja raekuurot, ehkä lehtesi vaurioituvat ja huomaat ryppyjä kasvoillasi, mutta silti sinä elät ja sydämesi lyö, ehkä hiukan viisastuneempana ja lämpimämpänä, mutta voit vieläkin nauttia kaikesta siitä mitä on ympärilläsi, myös rakastettusi hyväilyistä.

Rakastettusi huulten kosketus saa sinut värisemään kuin haavanlehti ja hänen kätensä kosketus saa virtaamaan kaikki elinneetesi kuin mahlan keväisestä koi-vusta.

Vanhan ihmisen rakkaus on kaunista jos se milloin on

kaunista, hopeaa hiuksillaan, lämmin katse, joka jo saa toisen ymmärtämään, mutta valitettavasti se on useimmiten kuin lehmän kasa edellisen kesän laidunmaalla, josta sade ja tuulet ovat jo huuhtoneet kaikki aromit, ja jos potkaiset sitä niin se ei edes haise.

Unelmieni kukka, pitkien iltojeni ilonlähde, kylmien talviöittäni lämmittäjä, haikailee yksinäinen mies suudellessaan pullonsa suuta, sillä naisen suun hän on todennut petolliseksi jo vuosia sitten.

Mies pitää itsestään selvänä sitä, että nainen palvelee ja hoivaa häntä ja niinpä hän onkin onnellinen, mutta sinä päivänä kun nainen tuo julki, ettei hän ole mikään miehen ilmainen piikalikka, vaan ihminen niin kuin muutkin ihmiset, oikeuksineen ja oikeuksineen ja jopa heikkouksineen, sinä päivänä mies on todella onneton ja alkaa syyttää naista, ettei tämä muka enää rakastaakaan häntä vaan jotakuta toista.

Allasi maa ja ylläsi sininen taivas, auringonsäteet rakastettusi hiuksilla joka on kumartunut puoleesi, saa sinut todella uskomaan rakkauteen.

Jokaisessa meissä, jöröimmässäkin, piilee salainen kaipaus kauneuteen ja toisen ihmisen läheisyyteen.

Eivät kaikki naiset todellakaan halua tulla äidiksi, niin kuin yleisesti luullaan, he joko tuntevat äitiyden vastuun liian raskaana heille sopivaksi, tai sitten he ovat kyllin itsekkäitä ja vapaita.

Köyhän miehen ei pitäisi naida rikasta naista, nainen ei kuitenkaan pysty antamaan miehelle anteeksi hänen köyhyyttään, varsinkaan jos mies ei pysty kartuttamaan naisen rikkautta.

Nainen joka on jättänyt taakseen jo niin sanonut parhaat vuotensa ja joutuu turvautumaan lääkärinapuun, saa todella tuntea olevansa vain nainen, ei hänellä uskota enää olevan mitään jäljellä tunto- tai muista aisteistaan tunteakseen omassa kehossaan kipua tai muutakaan, heti alkaa tenttaus suhteesta mieheen, sillä hänet teilataan vain luulotautiseksi, mikä johtuu muka siitä kun mies ei enää halua häntä, vaikka useimmat naiset olisivat tosi onnellisia jos mies jättäisi heidät vihdoinkin rauhaan, ja niin olisi syytä lääkäreidenkin keskittyä tutkimaan todellisia vaivoja, työolosuhteita ja sitä liiallisen työn määrää ja niitä olosuhteita joissa potilas on kasvanut, onko hänellä ollut edes riittävästi ruokaa kasvuiässään, että olisi voinut kehittyä kyllin vahvoilla luilla kestäämään sitä kulutusta johon on joutunut.

Jos nainen on pystynyt luomaan itse itselleen aseman ja hyvän toimeentulon, häntä kyllä kadehditaan, mutta ei häntä silti arvosteta samalla tavalla kuin jotakin johtajan rouvaa, ei siitäkään huolimatta, vaikka tuo rouva olisi omilta avuiltaan täysi nolla.

Mistähän kummasta se johtuu, että miestä on ryhdytty pitämään perheenpäänä, vaikka hän ei edes ehdi käänellä sitä päätä niin nopeasti kuin vaimo käskee.

Häapöydässä on tapana juoda onnenmalja nuorenparin onneksi, moni on ehtinyt juoda tuon maljan moneen kertaan eri henkilön kanssa, mutta onneaan hän ei ole vielä silti tavoittanut.

Jos poikaystäväsi lupaa noutaa sinulle kuun taivaalta saadakseen sinut kumppanikseen, älä usko häntä, ilman häntäkin kuu tulee luoksesi ja sulkee sinut syleilyynsä, mutta kuun syleily on kylmä kuin kuoleman suudelma,

mutta rakastettusi syli on lämmin ja suudelmansa polttavat, jotka aukaisevat sinulle portin aivan uuteen maailmaan, siksi sinun kannattaa kuunnella ystävääsi, vaikka et uskoisikaan häntä.

Naisia on aina kautta aikojen syytetty häijyiksi, mutta koskaan ei kerrota miksi heistä on häijyjä tullut.

Kun suuri rakkautemme on jättänyt meidät, olemme hyvin murheissamme, mutta miksi ihmeessä, vahinkohan on kokonaan hänen puolellaan, kun on jättänyt juuri sellaisen aarteen kuin me.

Rakkaus tekee rumastakin ihmisestä kauniin, mutta viha turmelee kauniitkin kasvot.

Jos luulet että saat parhaan emännän jostakin talontytärestä, saatat erehtyä, sillä hän taitaa vain sen minkä on kotonaan oppinut, kun sen sijaan raisakka piikatyttö tuo taloosi monen talon taidot ja osaa soveltaa niitä myös omassa taloudessaan.

Mies luo itselleen sitä kirkkaamman sädekehän mitä useamman naisen kanssa hän on ehtinyt mesoa ja mitä useampi nainen on hänen kintereillään, mutta jos nainen tekee samat temput, on hän leimattu lopun elämänsä ja kukaan kunnon mies ei halua olla missään tekemisissä hänen kanssaan päiväsaikaan, mutta pimeällä sitäkin ahkerammin.

Rakkaus ja viha kulkevat käsi kädessä, ellemme saa osaksemme rakkautta, alammekin vihata häntä jota sanomme rakastavamme.

Kun aviopuolisoiden välit ovat menneet lopullisesti piiloille, on se kuin paise, kosketti miltä puolelta tahtojaan,

aina tekee kipeää, ja jos puhkaiset sen niin arpi jää kuitenkin.

Älä vaadi että sinua täytyy rakastaa, rakkaus on lahja, ja voit vain toivoa sitä toiselta ihmiseltä jolle itse olet ensin osoittanut rakkautta ja vilpittömyyttä.

Kun mies huomaa naineensa tasaveroisen kumppanin, on sotatila tuota pikaa pystyssä, ja niin on taas syntynyt yksi häijy akka lisää.

Voit syödä, nauraa ja nukkua saman katon alla vuosikymmenet, mutta ei se vielä merkitse sitä, että tietäiset mitä toinen sisimmässään sinusta ajattelee.

Sanotaan että rakkaus on ikuista, mutta ei se sitä tarkoita, että rakkauden kohde pitäisi aina olla ehdottomasti sama.

Jos jompi kumpi aviopuoliso on luulotaudin riivaama, saa koko perhe olla aina varpaisillaan, kun ei tiedä millä hetkellä voi ukkospilvi yllättää mahtavalla jyrynällään ja voi saada rankkasateen niskaansa.

Rakkaus on kuin kaukainen utupilvi, harvoin se kestää ehtooseen asti, mutta silti siihen kannattaa uskoa, koska se tekee elämisen niin kovin mielenkiintoiseksi.

Nuorena uneksimme suuresta ja kauniista ja pyyteettömästä rakkaudesta, mutta kun elämme kyllin vanhoiksi, huomaamme ettei se niin kaksista ollutkaan.

Kun Luoja loi miehen ja katseli kättensä töitä, huomasi Hän, ettei miespoloinen pärjäisi mitenkään yksin ilman avustajaa, ja niin Hän loi sitten naisen, että mieskin jotenkin selviäisi tässä kylmässä maailmassa.

Nainen joka on mennyt vihille pelkän paksun rahamassin takia vaikka inhoaa puolisoaan, on laillistettu huora, mutta jos mies menee avioon samoista syistä, on hän vain pelkkä pukki.

Jos nainen sattuu kiipeämään oikealla hetkellä oikean miehen sänkyyn ja omaa vielä hyvät näyttelijän lahjat, saattaa hän hyvinkin usein viettää lopun elämäänsä oikein mukavasti.

Jos olet mies ja menet avioon naisen kanssa jolla on jo ennestään lapsia, älä yritä tukahduttaa hänen emon tunteitaan, saat vain vihamiehen niin äidistä kuin lapsistakin, mutta jos osaat pelata oikein, sinulla on uskollinen puoliso ja vanhuudeksesi varattu ystäviä jotka arvostavat ja rakastavat sinua.

Rakkaus tulee tänään tai huomenna, tai sitten joskus myöhemmin, mutta jokaisen kohdalla se joskus tulee, jatkaakseen sitten taas matkaansa, sillä se ei viihdy ohdakkeiden joukossa vaan kaipaa aina kukkasia kasvualustakseen.

Nuorena ihminen on niin sinisilmäinen, että luulee kahden rakastavaisen tulevan toimeen vaikka paljaalla kalliolla, mutta kun ensimmäinen todellinen myrskytuuli puhalttaa niin kalliolla ei enää olekaan kuin kaksi toisiaan syyttelevää ja riitelevää ihmistä joiden tiet kulkevat eri suuntiin.

Älä yritä pakottaa itseäsi äläkä toista rakastamaan, se ei kuitenkaan tule onnistumaan.

Huulillasi voit helposti sanoa, rakastan, mutta yritäpä saada sydämesi tottelemaan.

Ainailkutaan naisten vaihdevuosista, mutta miehillä on vaihdevuodet jatkuvasti.

Mies joka ei uskalla luottaa omaan vaimoonsa, todistaa vain sillä oman kykenemättömyytensä.

Nainen selviää elämässä yksin aina paljon paremmin kuin mies, sillä hän ei ole tottunut niin riippuvaiseksi toisten palveluista kuin mies, johon taas mies on opetettu jo lapsesta saakka, vain siksi kun hän on mies.

Mikähän kumma siinä on, että kielletty rakkaus saa meidät aina kiihkeäksi, vaikka se mikä on meille luvalista ei sitten hetkauttaisikaan meitä millään tavalla.

Ei kukaan voi rakastaa käskystä tai pakosta, ei vaikka tahtoisikin, näytellä kyllä voi jos on pakko, mutta sydäntään ei voi pakottaa eikä antaa toisten pakottaa.

Moni nainen on elämänsä ahdingonhetkellä etsinyt turvaa miehestä ja myynyt itsensä ruisleivästä ja kourallisesta suoloja, mutta saanut katua tekoaan lopun elämänsä.

Miehen vaihdevuodet ilmenevät siinä, kun hän ei luota itseensä, vaan pyrkii yhtämittaa testaamaan kuntoaan seksimarkkinoilla ja aina uusien partnerien kanssa.

Heikot miehet hakeutuvat aina henkisesti vahvojen naisten matkaan, selvittääkseen joten kuten tässä kylmässä maailmassa.

Viha ja luulot muodostavat seoksen joka vaikuttaa kuin ytimennäivertäjä, tuhoten sisältäpäin, niin yksityisen ihmisen kuin koko kansankin.

ISBN 951-99199-3-7